BORRADOR DE ANTEPROXECTO DE LEI DE AUGAS DE GALICIA

Decembro de 2009

BORRADOR DE ANTEPROXECTO DE LEI DE AUGAS DE GALICIA: PREÁMBULO

Galicia conta, ademais de cun territorio integrado en cuncas hidrográficas de xestión do Estado, cunha propia cunca hidrográfica integramente incluída no seu territorio, coñecida como Galícia - Costa. No ámbito territorial desta cunca, a Comunidade autónoma de Galicia dispón de competencia exclusiva (art. 27.12 do Estatuto de Autonomía) e, polo tanto, co axeitado fundamento xurídico de acadar unha regulación que resposte ós seus propios intereses. Neste senso, a Comunidade Autónoma levou a cabo ata o momento unha tarefa de regulación en materia de augas, se ben as normas ditadas centráronse fundamentalmente no plano organizativo.

Por outra parte, a política de augas require tamén das infraestruturas imprescindibles para levala a cabo. A política de augas de Galicia oriéntase fundamentalmente a dar satisfacción á cidadanía nas súas necesidades de auga potable de calidade, o cal implica asemade a depuración e saneamento das residuais que resulten do consumo urbano. A consecuencia é a necesidade de dispoñer de sistemas eficaces de abastecemento (o que inclúe aducción, potabilización e distribución) e depuración e saneamento de augas residuais (o cal inclúe redes de sumidoiros, colectores, depuradoras e emisarios submariños). Todo iso explica un esforzo continuado, e que deberá proseguir, de construción e mantemento de infraestruturas para o que se requiren os recursos financeiros e económicos suficientes. Diso deriva a necesidade de dispoñer dun marco xurídico que regule un sistema tributario mediante o cal os beneficiarios dos servizos de abastecemento e depuración, cooperen á súa construción e mantemento.

Asemade, en política medioambiental cada vez máis son normas con orixe supranacional as que determinan o contido dos dereitos e obrigas da cidadanía, o que é o mesmo que dicir, as competencias e a maneira de exercelas dos poderes públicos. Non sucede de xeito distinto ó indicado no ámbito da auga no que, en particular, o dereito comunitario ten unha relevancia crecente de día en día. E trátase dun dereito comunitario que presenta, ademais, esixencias moi específicas no ámbito dos obxectivos ambientais a acadar e das técnicas axeitadas para iso; moitas veces enmarcadas as súas decisións pola afirmación de dereitos dos cidadáns e as cidadás á información e á participación na formación das decisións públicas, como demostra a Directiva 2000/60/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de outubro de 2000, pola que se establece un marco comunitario de actuación no ámbito da política de augas. Esta Directiva xa foi obxecto de sucinta transposición ó ordenamento xurídico español polo artigo 129 da Lei 62/2003, pero debe así mesmo quedar reflectida na presente Lei.

Deste xeito resúmense os motivos que impulsan esta Lei, ós que se debe engadir a convicción de que desta maneira se coopera á prestación do mellor servizo á cidadanía no marco da consecución da eficacia, principio constitucional que debe ser directriz da actuación de tódalas Administracións Públicas (art. 103.1 da Constitución española).

Estatutariamente, a maiores do xa mencioado art. 27.12, cómpre ter en conta outros títulos xurídicos que serven para avalar o contido da Lei. Así e no relativo ás normas de creación e organización da Administración hidráulica de Galicia, a Axencia Augas de Galicia, o art. 28.1 do Estatuto de Autonomía, que atribúe a esta Comunidade a competencia de desenvolvemento lexislativo e execución da lexislación do Estado no relativo ó "réxime xurídico da Administración Pública de Galicia e réxime estatutario dos seus funcionarios"; así como o seu art. 39: "Corresponde á Comunidade Autónoma a creación e estruturación da súa propia Administración Pública dentro dos principios xerais e normas básicas do Estado". Polo que respecta ó réxime económico-financeiro previsto nesta Lei, coa creación do Canon da auga, o seu fundamento reside no art. 44 do Estatuto de Autonomía para Galicia.

A presente Lei consta de 92 artigos, divididos en sete títulos, con doce disposicións adicionais, cinco transitorias, a disposición derrogatoria, e dúas finais, así como tres anexos. As rúbricas dos Títulos fan referencia a "Disposicións de carácter xeral" (Título primeiro, arts. 1-6), "Da Administración hidráulica de Galicia" (Título segundo, arts. 7-23), "Do abastecemento de poboacións e do saneamento e depuración das augas residuais" (Título terceiro, arts. 24-39), "Política de recuperación dos custos dos servizos" (Título cuarto, arts. 40-70), "Da Planificación hidrolóxica" (Título quinto, arts. 71-74), "Réxime especial de protección da calidade das augas das rías de Galicia" (Título sexto, arts. 75-78), e "Réxime de infraccións e sancións" (Título sétimo, arts. 79-92).

O Título primeiro (arts. 1 a 6) dedícase a fixar o obxecto da Lei (art. 1), levar a cabo unha serie de definicións (art. 2), construír os principios de actuación da Comunidade Autónoma de Galicia en materia de auga e obras hidráulicas (art. 3), enumerar as competencias desta Comunidade (art. 4) e dos entes locais (art. 5) e especificar cales son as demarcacións hidrográficas en Galicia (art. 6).

Os dous primeiros preceptos teñen unha clara vocación instrumental ou auxiliar en relación ó conxunto da Lei e á súa lectura e interpretación. O artigo dedicado á enumeración dos principios de actuación da Comunidade Autónoma (art. 3) pretende situar esta actuación dentro do conxunto do que xenericamente, pero con fórmula ben acertada no concreto da súa descrición, veu en chamarse o desenvolvemento sostible. A auga é, ante todo, un recurso natural e, polo tanto, debe aplicarse ó seu aproveitamento o principio xeral de utilización racional dos recursos naturais ó que se refire o art. 45 da Constitución, sintonizando tamén coa devandita Directiva 2000/60/CE. Por outra parte tamén se deixa claramente sentado o respecto á unidade de cunca como territorio no que levar a cabo a xestión das augas o que implica a existencia dunha previa planificación hidrolóxica, así como o papel que ten que ter a participación dos cidadáns e das cidadás e das persoas usuarias na xestión da auga.

Canto á regulación das competencias de Galicia (art. 4), son as cuestións de auga e obras hidráulicas as de tratamento xeral, ó que se engaden as obrigadas mencións á planificación, organización e relación coas comunidades de persoas usuarias incluídas nas cuncas internas; mentres que nas cuncas atribuídas á xestión do Estado, as competencias da Comunidade Autónoma se moven

fundamentalmente no plano da participación na adopción de decisións, sen prexuízo da posibilidade de adopción de medidas adicionais de protección dos recursos hídricos e dos ecosistemas acuáticos (art. 27.30 do Estatuto de Autonomía). As competencias da Comunidade Autónoma non se esgotan coas mencionadas, senón que deberán engadirse as que teña no plano do abastecemento e saneamento e no marco do réxime económico-financeiro.

Regula tamén o Proxecto legal as competencias dos entes locais (art. 5) e faino mediante a referencia expresa ó que indica a lexislación básica en materia de réxime local: mencións, entón, ó abastecemento de auga potable ou ós sumidoiros, o tratamento de augas residuais e o seu control sanitario, demostrando deste xeito a Lei a súa vontade de respecto ós principios fundamentais do ordenamento xurídico, entre eles o principio constitucional de autonomía municipal.

Conclúe o Título I cunha enumeración das demarcacións hidrográficas en Galicia, como concepto proveniente da Directiva 2000/60/CE, e como expresión dos ámbitos territoriais diferenciados nos que poderán desenvolverse as competencias e técnicas de intervención reguladas na Lei.

Canto ó Título segundo, en Galicia o aparato organizativo en materia de augas e obras hidráulicas está ata agora constituído polo Organismo autónomo de carácter administrativo Augas de Galicia e a Empresa Pública de Obras e Servizos Hidráulicos, ámbalas dúas creadas pola Lei 8/1993, reguladora da Administración hidráulica de Galicia. Esta Lei pretende rematar con esta dicotomía organizativa, insuficientemente fundamentada, e para iso créase a Axencia Augas de Galicia como ente público da Administración da Comunidade Autónoma de Galicia, con personalidade xurídica e plena capacidade de obrar para o cumprimento dos seus fins e competencias, dispoñendo a supresión daquelas dúas entidades.

A natureza de entidade de dereito público para a Axencia Augas de Galicia (art. 9) busca outorgarlle as máximas posibilidades e flexibilidade de funcionamento. Iso leva como consecuencia que a Axencia axustará regularmente a súa actuación ó dereito privado agás as excepcións que prevé esta lei. Trátase, entón, da regulación dunha entidade de dereito público das referidas no artigo 12 do Texto Refundido da Lei de Réxime Financeiro e Orzamentario de Galicia aprobado polo Decreto lexislativo 1/1999, do 7 de outubro. A mesma estará adscrita á Consellería que en cada momento dispoña das competencias en materia de augas.

Competencialmente, a vontade da Lei é facer da Axencia a Administración única e ordinaria da política de augas en Galicia (descontando, obviamente, a que corresponda nas cuncas intercomunitarias ós órganos do Estado), atribuíndolle (art. 11) as competencias xerais que no ámbito das augas e as obras hidráulicas foron contempladas no Título primeiro, e engadindo as competencias propias da política de abastecemento e saneamento así como a intervención na planificación territorial e urbanística que corresponde á Administración da Comunidade Autónoma. Faise tamén unha particular incidencia no ámbito dos vertidos refirindo as competencias da Axencia ás que, en xeral, confire a lexislación aplicable nesta materia ós Organismos de cunca.

Canto á organización da Axencia Augas de Galicia, o seus órganos de goberno son a Presidencia, o Consello de Administración e a Dirección, e como órgano de participación o Consello para o uso sostible da Auga. A presidencia será ostentada polo titular da Consellería competente en materia de augas. O Consello de Administración é, ademais dun órgano de goberno, aquel no que se fai visible unha participación das persoas usuarias e das entidades locais. E a Dirección é órgano de goberno e ordinario de execución das funcións administrativas da Axencia. Por outra parte, o Consello para o uso sostible da auga é o órgano de participación das distintas entidades públicas e privadas con competencias e intereses vencellados á auga así como dos cidadáns e cidadás de Galicia (art. 16). Desenvolve as súas actividades fundamentais no ámbito da planificación hidrolóxica e, en xeral, ten recoñecidas facultades informativas e de proposta.

O Título III da Lei dedícase á regulación das políticas de abastecemento e saneamento a desenvolver pola Administración da Comunidade Autónoma a través da Axencia Augas de Galicia e polas entidades locais. Esas políticas teñen o fundamento claro (art. 24) de garantir a subministración de auga en cantidade e calidade axeitada a tódolos núcleos de poboación legalmente constituídos no marco do que indique a planificación hidrolóxica aplicable (no caso do abastecemento), e contribuír a acadar o bo estado ecolóxico das augas e dos seus ecosistemas asociados mediante o cumprimento dos obxectivos que nesta materia fixe a lexislación aplicable (no caso do saneamento e depuración de augas residuais).

Trátase aquí das competencias da Comunidade Autónoma en materia de abastecemento e saneamento (art. 26); entre elas faise referencia á elaboración dos instrumentos de planificación regulados no mesmo Título III así como a elaboración e aprobación dos proxectos de obras e a súa execución cando se trate de actuacións declaradas de interese da Comunidade Autónoma de Galicia. En correspondencia coas competencias da Comunidade Autónoma, regúlanse as das entidades locais (art. 27) onde, de novo, a mención ós conceptos da lexislación básica de réxime local é imprescindible como punto de partida da regulación dunhas funcións específicas entre as que se contan os proxectos de obra da súa competencia e a súa execución así como a explotación dos seus servizos.

Cabe destacar a declaración de interese da propia Comunidade Autónoma (art. 28), que abrangue á xeneralidade das actuacións previstas na planificación de abastecemento e de saneamento, comprendendo integramente o servizo de depuración de augas residuais urbanas. Esa declaración significa a asunción de competencias sobre elas, o que arrastra facultades de elaboración e execución de proxectos e ten consecuencias financeiras tamén. Diso deriva a regulación do réxime xurídico das obras de interese da Comunidade Autónoma, en consonancia coa normativa vixente sobre esta materia.

A Lei contén tamén disposicións específicas no ámbito do abastecemento e saneamento, entre os que se deben sinalar moi especialmente as facultades de regulamentación xeral de ámbolos dous servizos –como técnica harmonizadora das Ordenanzas locais-, e as da súa correspondente planificación. Para eses efectos imaxínanse dous instrumentos básicos de planificación: o Plan Xeral

Galego de Abastecemento e o Plan Xeral Galego de Saneamento, cuxo contido mínimo se atopa especificado nos arts. 36 e 37, respectivamente.

No título IV asúmese o principio comunitario de recuperación de custos dos servizos relacionados coa auga (art. 9 da Directiva Marco) por parte de tódalas Administracións intervenientes no ciclo da auga (art. 40). Galicia faino mediante a creación do Canon da auga, como tributo propio afectado ó programas de gasto da Comunidade Autónoma de Galicia en materia do ciclo da auga, como se sinala no artigo 44 da Lei; e coa do coeficiente de vertido a sistemas de depuración, como taxa específica para a prestación deste servizo por parte da Administración hidráulica de Galicia.

O novo réxime económico-financeiro queda informado polos principios de suficiencia financeira, recuperación dos custos dos servizos relacionados coa auga, practicabilidade, solidariedade intraterritorial e xustiza tributaria. En relación ó contido destes principios debe indicarse, en primeiro lugar e en relación ó principio de suficiencia financeira, que cómpre buscar a sostibilidade do sistema, de xeito que teña capacidade real de dar cobertura ó programas de gastos executados pola Comunidade Autónoma de Galicia no que respecta ó ciclo da auga. Inmediatamente relacionado co anterior principio atópase o de recuperación de custos cuxos últimos fundamentos se deben buscar, como xa foi adiantado, na Directiva Marco de augas. O Canon da auga tende ó sostemento de programas de gasto que son ineludibles e que en España están asumindo as Comunidades Autónomas en canto que son da súa competencia. Sen fórmulas realistas que permitan a recuperación dos custos sobre aqueles que se benefician destes programas, as políticas non terán a oportunidade de despregarse en toda a súa potencialidade.

Enumérase como un terceiro principio o de practicabilidade, en función da execución real de competencias por cada nivel de goberno e ofertando moita claridade canto ás relacións entre os diversos instrumentos económicos propios de cada unha das Administracións afectadas. Supérase así a concepción estritamente finalista do canon de saneamento creado pola Lei 8/1993, de xeito que o Canon da auga é una figura que, por configurarse cunha certa independencia das accións concretas de depuración das augas residuais, pode convivir coas taxas locais, prevíndose, iso si, o establecemento dun coeficiente específico destinado á recuperación dos custos asumidos pola Comunidade Autónoma pola prestación directa do servizo de depuración, declarado de interese de Galicia.

A razón de ser entre o Canon e o coeficiente de vertido a sistemas de depuración é dobre: por unha banda, esa dualidade serve para recuperar os custos medioambientais ós que se refire a Directiva Marco de Augas e, por outra, para permitir a realización de principios como o de solidariedade intraterritorial e o de xustiza. O principio de solidariedade intraterritorial pretende, respectando o exercicio das súas competencias por aqueles entes locais que queren e son capaces de levalas a cabo, que a Comunidade Autónoma exerza a súa responsabilidade de acometer accións en áreas nas que outras fórmulas son insostibles: alí onde actúe a Comunidade Autónoma as tarifas que esixirá polos servizos prestados ás persoas usuarias serán uniformes.

Di a Constitución Española que todos contribuirán ó sostemento dos gastos xerais mediante un sistema tributario xusto, acentuando a relevancia do principio de capacidade económica como criterio básico que define a capacidade de contribuír e mencionando ademais a igualdade e a progresividade como principios básicos da fiscalidade. Pois ben, a Lei quere estender o ámbito de aplicación das medidas fiscais da Comunidade Autónoma sobre as persoas usuarias da auga que ata agora se atopaban excluídos delas. A repartición que se efectúa entre os colectivos de persoas usuarias , fundamentado no volume da auga usada ou consumida pero tamén na contaminación real ó medio líquido, reflicte axeitadamente a capacidade de contribuír de cada un.

A definición positiva do aspecto material do elemento obxectivo do feito impoñible do Canon fai referencia ó uso e consumo real ou potencial da auga con calquera finalidade, por razón da súa potencial afección ó medio (artigo 45.1 do proxecto), co que se está a dar paso ó cumprimento dos mencionados principios da Directiva Marco; sen prexuízo do establecemento dunha serie de usos exentos ou non suxeitos, segundo os casos,, como os usos da auga por entidades públicas para a alimentación de fontes, bocas de rego de parques e xardíns, e limpeza de rúas; os usos feitos polos servizos públicos de extinción de incendios, e, en xeral, o abastecemento en alta doutros servizos públicos de distribución de auga potable. Son supostos que habitualmente aparecen nas figuras impositivas autonómicas que recaen sobre a auga e se xustifican no interese social dos referidos usos. Tamén se declaran exentos os usos agrícolas, forestais e gandeiros, aínda que se introduce a salvedade para aqueles casos nos que exista contaminación por diversas causas.

Canto ós obrigados tributarios (artigo 46 do proxecto), a Lei considera suxeitos pasivos a título de contribuíntes ós que usen a auga. Pero, no suposto de abastecemento de auga por entidade subministradora, se toman por suxeitos pasivos a título de substitutos do contribuínte ás propias entidades subministradoras, segundo vén sendo tamén técnica habitual nestes tributos.

No que respecta á contificación do Canon para as persoas usuarias domésticas (artigos 52 a 54), está previsto que a cota do Canon resultará da adición dunha parte fixa e dunha parte proporcional polo consumo efectivo. A novidade reside na tributación por tramos de consumo e en función do número de residentes en cada vivenda, o cal non constitúe senón unha plasmación dun dos obxectivos básicos xa proclamados na Lei, como é a incentivación ó aforro da auga e ó consumo responsable. Cómpre ter en conta que da parte variable da cota así calculada pode practicarse a deducción do 50% para as familias numerosas.

No que respecta ós usos non domésticos, o seus elementos de contificación atópanse nos artigos 55 e 56 do Proxecto de Lei. A base impoñible coincidiría coa prevista para os usos domésticos (prevese doutra banda o suposto de concesións de uso ou captacións propias, en cuxo caso o volume será o autorizado ou concedido ou captado), pero o tipo de gravame difire, como é lóxico. Non é este só máis elevado, senón que se establece a posibilidade –aplicable tanto de oficio coma a instancia de parte- de que se afecte dun coeficiente corrector de carácter complexo, que toma en consideración a contaminación producida, a relación entre

o volume consumido e o volume vertido, así como o uso da auga e o medio receptor, mediante a aplicación de fórmulas específicas.

Finalmente, especialízase o gravame correspondente a certas actividades singulares: usos de refrixeración, usos non consuntivos de produción de enerxía hidroeléctrica, actividade termal e balnearia, e instalacións deportivas, fixándose tipos de gravame máis reducidos que os previstos para os usos industriais, á vista das características das explotacións. Canto ós usos de producción de enerxía hidroeléctrica prevese un sistema alternativo de determinación obxectiva da cota en función do réxime ordinario ou especial de produción de enerxía.

Finalmente atópase regulado (arts. 66 a 70) o xa mencioado coeficiente de vertido a sistemas públicos de depuración de augas residuais, como taxa destinada concretamente a atender os gastos derivados da asunción como servizo de interese da Comunidade autónoma de Galicia, da depuración de augas residuais urbanas, e cuxa aplicación se restrinxe a aqueles municipios nos que efectivamente a Administración hidráulica de Galicia estea prestando aquel servizo, coa consecuencia, por unha parte, de que o suxeito pasivo beneficiario do servizo se atopa sometido a un novo tributo, pero por outra, que en dito ámbito territorial deixan de aplicarse as taxas municipais por ese concepto que estiveran vixentes.

O Título quinto é breve, pois só ten catro artigos (71-74) dado que non se pretendeu regular por enteiro a institución da planificación hidrolóxica senón, soamente, aqueles principios que serven para facilitar a regulación da Planificación hidrolóxica propia de Galicia, é dicir a relativa á Demarcación Hidrolóxica de Galicia-Costa e, igualmente, para conter algúns principios relativos á participación de Galicia na elaboración da Planificación hidrolóxica das Demarcacións hidrolóxicas correspondentes a cuncas intercomunitarias. Por iso o texto limítase a lembrar determinados principios, como o da participación pública, centrando no Consello para o uso sostible da auga as competencias máis importantes nesa materia. Igualmente preocupa á Lei a regulación dos contidos dos programas de medidas e os efectos dos instrumentos de planificación, cuestión singularmente importante no relativo ós plans urbanísticos e de ordenación do territorio.

Maila que un dos propósitos da Lei consiste en actualizar a vixente normativa en materia de augas e obras hidráulicas de Galicia, e que, polo tanto, nela se derrogan expresamente tanto a Lei 8/1993, reguladora da Administración hidráulica de Galicia, como a Lei 8/2001, de protección da calidade das augas das rías de Galicia e de ordenación do servizo público de depuración de augas residuais urbanas, isto non obstante, considerouse conveniente o mantemento dos preceptos desta última Lei referidos a un ámbito tan propio e específico de Galicia como son as súas rías, cuxas masas de auga deben seguir sendo obxecto de especial protección. A iso dedícase o título sexto do Proxecto, o cal recolle aqueles preceptos ata agora vixentes, actualizando, porén, os seus anexos referidos ós obxectivos de calidade e ós valores límite de emisión, por efecto da aplicación de novas normas relativas á calidade das augas mariñas.

O último dos Títulos da Lei (o sétimo) dedícase a regular o réxime de infraccións e sancións (arts. 79-88). Un dos problemas que se deben resolver é o ámbito de aplicación de dito réxime tendo en conta a amplia tipificación de infraccións que debe facerse correspondente, igualmente, á amplitude das competencias da Comunidade Autónoma e que xogan necesariamente, ademais, de diverso xeito nas cuncas intercomunitarias (de xestión do Estado) e na intracomunitaria de xestión da Comunidade Autónoma. Por iso o art. 79.3 fai a correspondente advertencia de que nas cuncas intercomunitarias se aplicarán só as infraccións e sancións relativas ó ámbito do abastecemento, saneamento e depuración de augas residuais, en consoancia coas competencias da Comunidade Autónoma de Galicia nelas.

Polo demais, o criterio fundamental para distinguir entre as infraccións leves, graves ou moi graves, é o do dano que, hipotéticamente, se poida causar coa comisión da infracción, criterio do dano que tamén se ten en conta ós efectos de graduar o importe da sanción (arts. 80 e 81). Se ben non sempre é necesaria a concorrencia deste elemento para integrar o tipo do ilícito, como, por exemplo, sucede cos vertidos ilegais de augas residuais cando se consideren infraccións leves.

A Lei dedica unha atención especial á reparación do dano causado e á reposición das cousas ó seu estado primitivo (art. 85), aspectos que poden ser materialmente tan importantes como a mesma tipificación da infracción e a determinación da sanción aplicable. Igualmente hai un apoderamento referido á potestade sancionadora das entidades locais (art. 87), o cal servirá para a configuración das correspondentes ordenanzas locais facilitando o cumprimento do principio de legalidade.

Entre as disposicións adicionais do Proxecto, merecen ser destacadas aquelas que regulan o proceso de entrada en funcionamento da Axencia Augas de Galicia, e o da integración naquela do persoal ó servizo da actual Administración hidráulica de Galicia (disposicións primeira a sétima). Procurouse establecer aquí un réxime sinxelo de sucesión tanto institucional coma persoal, determinando concretamente as etapas que se deben seguir ata a efectiva entrada en funcionamento da Axencia, e regulando os diferentes réximes de integración do persoal en función da súa diversa procedencia.

Por outra parte, as disposicións adicionais décimoprimeira e décimosegunda proveñen da Lei 8/2001 e deben manterse.

O réxime transitorio refírese fundamentalmente á vixencia da actual planificación de actuacións de abastecemento e saneamento, así como, loxicamente, ó vixente réxime económico-financeiro do canon de saneamento, o cal seguirá a recadarse ata tanto non entren en vigor as normas regulamentarias que, para a aplicación do canon da auga, esixe o novo proxecto.

ÍNDICE:

Título primeiro: disposicións de carácter xeral

Artigo 1.- Obxecto da Lei

Artigo 2.- Definicións

Artigo 3.- Principios

Artigo 4.- Competencias da Comunidade Autónoma

Artigo 5.- Competencias dos Entes locaies

Artigo 6.- Das Demarcacións hidrográficas en Galicia

Título segundo: da Administración hidráulica de Galicia

Artigo 7.- Administración hidráulica de Galicia

Capítulo I: A Axencia Augas de Galicia. Disposicións xerais

Artigo 8.- Creación

Artigo 9.- Natureza e adscrición

Artigo 10.- Principios xerais do réxime xurídico da Axencia

Artigo 11.- Competencias

Capítulo II: Organización da Axencia Augas de Galicia

Artigo 12.- Órganos

Artigo 13.- Da Presidencia

Artigo 14.- Do Consello de Administración

Artigo 15.- Da Dirección

Artigo 16.- Do Consello para o uso sostible da auga

Artigo 17.- Estrutura territorial

Artigo 18.- Do persoal

Capítulo III: Réxime xurídico da Axencia Augas de Galicia

Artigo 19.- Réxime patrimonial

Artigo 20.- Recursos económicos e réxime orzamentario

Artigo 21.- Réximen de contratación

Artigo 22.- Recursos contra actos da Axencia

Artigo 23.- Da responsabilidade patrimonial

Título terceiro: Do abastecemento de poboacións e do saneamento e depuración das augas residuais

Capítulo I: Disposicións xerais

Artigo 24.- Principios xerais: enumeración

Artigo 25.- Dereitos das persoas usuarias da auga de uso urbán

Capítulo II: Competencias das Administracións públicas e réxime xurídico correspondente

Artigo 26.- Competencias da Administración hidráulica da Comunidade autónoma

Artigo 27.- Competencias das Entidades locais

Artigo 28.- Declaración de obras hidráulicas de interese da Comunidade autónoma de Galicia

Artigo 29.- Réxime xurídico das obras hidráulicas de interese da Comunidade autónoma de Galicia

Artigo 30.- Cooperación entre Administracións

Artigo 31.- Disposicións específicas no ámbito do abastecemento

Artigo 32.- Disposicións específicas no ámbito do saneamiento e da depuración de augas residuais

Artigo 33.- Asunción da xestión e explotación das infraestruturas de abastecemento e depuración

Capítulo III: Da planificación sobre abastecemento, saneamento e depuración de augas residuais

Sección primeira: Disposicións xerais en materia de planificación

Artigo 34.- Dos diferentes Plans e a súa natureza

Artigo 35.- Relación entre instrumentos de planificación

Sección segunda: Da planificación sobre abastecemento

Artigo 36.- Do obxecto do Plan Xeral Galego de Abastecemento

Sección terceira: Da planificación sobre saneamento e depuración

Artigo 37.- Do obxecto do Plan Xeral Galego de Saneamento

Sección Cuarta: Outras disposicións

Artigo 38.- Réxime xurídico da elaboración e aprobación

Artigo 39: Informe da Axencia Augas de Galicia dos plans territoriais e urbanísticos

Título cuarto: Política de recuperación dos custos dos servizos

Capítulo I: Disposicións comúns ao réxime económico-financeiro

Artigo 40.- Principios xerais de actuación

Artigo 41.- Relación con outros ingresos de dereito público relacionados coa Administración hidráulica

Capítulo II: Canon da auga

Sección primeira: Disposicións xerais

Artigo 42.- Creación do canon da auga, ámbito de aplicación e normativa aplicable

Artigo 43.- Natureza e obxecto

Artigo 44.- Afectación do produto do canon

Sección segunda: Elementos do tributo

Artigo 45.- Feito impoñible

Artigo 46.- Suxeito pasivo e outros obrigados tributarios

Artigo 47.- Supostos de non suxeción e exencións

Artigo 48.- Base impoñible e métodos de determinación da base impoñible

Artigo 49.- Determinación da base impoñible mediante o réxime de estimación directa

Artigo 50.- Determinación da base impoñible mediante o réxime de estimación obxectiva

Artigo 51.- Devengo

Subsección primeira: Contificación do canon para usos domésticos e asimilados

Artigo 52.- Cota do canon

Artigo 53.- Tipo de gravame

Artigo 54.- Deduccións da cota

Subsección segunda: Contificación do canon para usos non domésticos

Artigo 55.- Cota do canon

Artigo 56.- Tipo de gravame

Subsección terceira: Contificación do canon para usuarios específicos

Artigo 57.- Usos industriais de refrixeración e usos de producción de enerxía hidroeléctrica

Artigo 58.- Usos agrícolas, forestais e gandeiros non exentos

Artigo 59.- Usos de augas termais e mariñas na actividade balnearia

Artigo 60.- Usos de auga para rego de instalacións deportivas

Artigo 61.- Usos de auga en acuicultura de auga mariña e depuradores de molusco

Sección terceira: Normas de aplicación

Artigo 62.- Competencias en canto á aplicación do canon

Artigo 63.- Repercusión do canon

Artigo 64.- Habilitación á Lei de orzamentos xerais de Galicia

Artigo 65.- Liquidacións e autoliquidacións

Capítulo III.- Coeficiente de vertido a sistemas públicos de depuración de augas residuais

Artigo 66.- Creación do coeficiente de vertido a sistemas públicos de depuración de augas residuais

Artigo 67.- Feito impoñible e afectación

Artigo 68.- Suxeito pasivo e devengo

Artigo 69.- Base impoñible

Artigo 70.- Cota tributaria

Título quinto: Da planificación hidrolóxica

Artigo 71.- Principios xerais

Artigo 72.- Competencias

Artigo 73.- Documentos e finalidades

Artigo 74.- Efectos dos instrumentos de planificación

Título sexto: Réxime especial de protección da calidade das augas das rías de Galicia

Artigo 75.- Obxecto e ámbito

Artigo 76.- Vertidos de residuos

Artigo 77.- Obxectivos de calidade das augas

Artigo 78.- Normas sobre vertidos de augas residuais industriais

Título sétimo: Réxime de infraccións e sancións

Capítulo I: Disposicións de carácter xeral

Artigo 79.- Principios

Capítulo II: Infraccións e sancións

Artigo 80.- Infraccións leves

Artigo 81.-Infraccións graves e moi graves

Artigo 82.- Criterios para a determinación e a gradación da infracción

Artigo 83.- Sancións

Capítulo III: Procedemento

Artigo 84.- Procedemento e medidas cautelares

Artigo 85.- Reparación do dano causado e reposición das cosas ó seu estado primitivo

Artigo 86.- Multas coercitivas e prohibición de obter subvencións

Artigo 87.- Da potestade sancionadora das entidades locais

Artigo 88.- Prescrición

Capítulo IV.- Infraccións e sancións tributarias

Artigo 89.- Infracción tributaria por incumprir a obriga de repercutir o canon da auga ou o coeficiente de vertido a sistemas de depuración na factura de auga

Artigo 90.- Infracción tributaria por repercutir incorrectamente o canon da auga ou o coeficiente de vertido a sistemas de depuración con prexuízo económico para a Facenda Pública

Artigo 91.- Infracción tributaria por repercutir incorrectamente o canon da auga ou o coeficiente de vertido a sistemas de depuración sen prexuízo económico para a Facenda Pública

Artigo 92.- Réxime sancionador aplicable

Primeira.- Constitución da Axencia Augas de Galicia e entrada en funcionamento

Segunda.- Subrogación nos dereitos e obrigas e na titularidade de béns

Terceira.- Estatuto da Axencia

Cuarta.- Persoal do Organismo Autónomo Augas de Galicia

Quinta- Persoal do Ente Público Obras e Servizos Hidráulicos

Sexta.- Persoal laboral temporal ou indefinido

Sétima.- Cadro de persoal da Axencia

Oitava.- Obras hidráulicas de interese da Comunidade autónoma de Galicia

Novena.- Adaptación de ordenanzas municipais

Décima.- Informe previo da Axencia Augas de Galicia

Décimoprimeira.- Ría de Ribadeo

Décimosegunda.- Autorización de vertidos de augas residuais municipais de natureza urbana ou doméstica

Disposicións transitorias

Primeira.- Obras de interese da Comunidad autónoma e ausencia de planificación de abastecemento e saneamento e depuración

Segunda.- Recadación do canon de saneamento

Terceira.- Vixencia da actual planificación de abastecemento e saneamento

Cuarta.- Convenio colectivo

Quinta.- Servizos de depuración prestados polas entidades locais

Disposición derrogatoria

Disposicións derradeiras

Primeira.- Desenvolvemento regulamentario

Segunda.- Entrada en vigor

Anexo I: Ámbito territorial das rías de Galicia

Anexo II: Obxectivos de calidade das augas das rías de Galicia

Anexo III: Límites de emisión de vertidos de augas residuais ás rías de Galicia

TÍTULO PRIMEIRO: DISPOSICIÓNS DE CARÁCTER XERAL

Artigo 1.- Obxecto da Lei.

1. Esta Lei ten por obxecto:

a) Ordear as competencias da Comunidade Autónoma de Galicia e as dos entes locais galegos en materia de auga e obras hidráulicas.

b) Regular a organización e o funcionamento da Administración hídráulica de Galicia.

c) Ordear o ciclo integral da auga de uso urbán e estabrecer as bases para unha xestión eficiente dos servizos de abastecemento, saneamento e depuración.

d) Regular as bases do exercicio da planificación hidrolóxica en Galicia.

e) Estabrecer o réxime económico-financeiro da auga en Galicia co obxectivo de preservar, protexer e mellorar o recurso e o medio hídrico.

f) Regular o réxime de infraccións e sancións.

2. As augas minerais e termais regularanse pola súa propia lexislación.

Artigo 2.- Definicións.

Ós efectos desta Lei enténdese por:

1. Acuífero: unha ou máis capas subterráneas de roca ou doutros estratos xeolóxicos que teñen a suficiente porosidade e permeabilidade para permitir xa sexa un fluxo significativo de augas subterráneas ou a extracción de cantidades significativas de augas subterráneas.

2. Augas continentais: tódalas augas na superficie do solo e tódalas augas subterráneas situadas cara a terra dende a línea que serve de base para medir a anchura das augas territoriais.

3. Augas costeiras: as augas superficiais situadas cara á terra dende unha liña cuxa totalidade de puntos se atopa a unha distancia dunha milla náutica mar adentro dende o punto máis próximo da liña de base que serve para medir a anchura das augas territoriais e que se extenden, no seu caso, ata o límite exterior das augas de transición.

4. Augas de transición: as masas de auga superficial próximas á desembocadura dos ríos que son parcialmente salinas como consecuencia da súa proximidade ás augas costeiras, pero que reciben unha notable influencia de fluxos de auga doce.

5. Augas subterráneas: tódalas augas que se atopan baixo a superficie do solo na zona de saturación e en contacto directo co solo ou o subsolo.

6. Augas superficiais: as augas continentais, agás as augas subterráneas; as augas de transición e as augas costeiras, e no que se refire ó estado químico, tamén as augas territoriais.

7. Bo estado contitativo: o definido no cuadro 2.1.2 do anexo V da Directiva 2000/60/CE.

8. Bo estado das masas de auga subterránea: o estado acadado por unha masa de auga subterránea cando tanto o seu estado contitativo como o seu estado químico son, polo menos, bos.

9. Bo estado das augas superficiais: o estado acadado por unha masa de auga superficial cando tanto o seu estado ecolóxico como o seu estado químico son, polo menos, bos.

10. Bo estado ecolóxico: o estado dunha masa de auga superficial, que se clasifica coma tal segundo ás disposicións pertinentes do anexo V da Directiva 2000/60/CE.

11. Bo estado químico das augas subterráneas: o estado químico acadado por unha masa de auga subterránea que cumpre tódalas condicións estabrecidas no cuadro 2.3.2 do anexo V da Directiva 2000/60/CE.

12. Bo estado químico das augas superficiais: o estado químico necesario para cumprir os obxectivos medioambientais para as augas superficiais estabrecidos na letra a) do apartado 1 do artigo 4 da Directiva 2000/60/CE, é dicir, o estado químico acadado por unha masa de auga superficial na que as concentracións de contaminantes non superan as normas de calidade medioambiental estabrecidas no anexo IX e segundo o apartado 7 do artigo 16 da Directiva 2000/60/CE, así como en virtude doutras normas que fixen normas de calidade medioambiental que lle sexan aplicables.

13. Captación propia: é a realizada polas persoas usuarias sen utilizar redes de subministración municipal ou supramunicipal.

14. Captación subterránea e captación superficial: denominanse así en función de que a orixe do recurso se atope ou non baixo a superficie do solo, independentemente de que se trate de augas continentais, de transición ou litorales.

15. Caudal ecolóxico ou ambiental: aquel caudal ou, no seu caso, volume de recurso hídrico que é capaz de manter o funcionamento, composición e estrutura que os ecosistemas acuáticos presentan en condicións naturais.

16. Ciclo da auga: é o conxunto de actividades que conforman os servizos relacioados co uso doméstico da auga nos núcleos de poboación comprendendo:

a) O abastecemento de auga en alta ou aducción, que inclue a captación, alumbramento e encoro dos recursos hídricos e a súa xestión, incluido o tratamento de potabilización, o transporte por arterias principais e o almacenamento en depósitos reguladores de cabeceira dos núcleos de poboación.

b) A subministración da auga en baixa ou distribución, que inclue o almacenamento intermedio e a subministración de auga potable ata as instalacións propias para o consumo por parte das persoas usuarias finais.

c) A recollida de augas residuais ou sumidoiros dos núcleos de poboación a través das redes municipais ata o punto de intercepción cos colectores xerais.

d) A intercepción e o transporte das augas residuais a través dos colectores xerais

e) O tratamento e a depuración das augas residuais

f) A conducción do efluente ó medio receptor

17. Contaminación: a introducción directa ou indirecta, como consecuencia da actividade humana, de sustancias ou calor na atmósfera, a augua ou o solo que poidan ser prexudiciais para a saúde humana ou para a calidade dos ecosistemas acuáticos, ou dos ecosistemas terrestres que dependen directamente dos ecosistemas acuáticos, e que causen danos ós béns materiais ou deterioren ou dificulten o disfrute e outros usos lexítimos do medio ambiente.

18. Contaminante: calquera sustancia que poida causar contaminación, en particular as sustancias enumeradas no anexo VIII da Directiva 2000/60/CE.

19. Cunca hidrográfica: a superficie de terreo cuxa escorrentía superficial flue na súa totalidade a través dunha serie de correntes, ríos e, eventualmente, lagos cara ó mar por unha única desembocadura, estuario ou delta.

20. Demarcación hidrográfica: a zona mariña e terrestre composta por unha ou varias cuncas hidrográficas e as augas subterráneas, de transición e costeiras asociadas a ditas cuncas.

21. Entidades subministradoras de auga: as persoas físicas e jurídicas de calquera natureza que, mediante instalacións de titularidade pública ou privada, ben sexa con carácter oneroso ou gratuito, efectúen unha subministración en baixa de auga, con independencia de que a súa actividade estea ó abeiro dun título administrativo de prestación de servizo.

22. Estado contitativo: una expresión do grado en que afectan a unha masa de auga subterránea as extraccións directas ou indirectas.

23. Estado das augas subterráneas: a expresión xeral do estado dunha masa de auga subterránea, determinado polo peor valor do seu estado contitativo e do seu estado químico.

24. Estado das augas superficiais: a expresión xeral do estado dunha masa de auga superficial, determinado polo peor valor do estado ecolóxico e do seu estado químico.

25. Estado ecolóxico: unha expresión da calidade da estrutura e o funcionamento dos ecosistemas acuáticos asociados ás augas superficiais, que se clasifica segundo o anexo V da Directiva 2000/60/CE.

26. Lago: unha masa de auga continental superficial quieta.

27. Masa de auga artificial: unha masa de auga superficial creada pola actividade humana.

28. Masa de auga moi modificada: unha masa de auga superficial que como consecuencia de alteracións físicas producidas pola actividade humana, experimentou un cambio sustancial na súa natureza.

29. Masa de auga subterránea: un volume claramente diferenciado de augas subterráneas nun acuífero ou acuíferos.

30. Masa de auga superficial: unha parte diferenciada e significativa de auga superficial, coma un lago, un encoro, unha corriente, río ou canle, parte dunha corrente, río ou canle, unahs augas de transición ou un tramo de augas costeiras.

31. Obra hidráulica: enténdese por tales as actuacións necesarias para a restauración e consecución do bo estado ecolóxico das masas de auga, do seu contorno e dos ecosistemas asociados, a construcción de béns que teñan natureza inmoble destinada á captación, extracción, desalación, almacenamento, regulación, conducción, control e aproveitamento das augas, así como ó saneamento, depuración, tratamento e reutilización das aproveitadas, e as que teñan como obxecto a recarga artificial de acuíferos, a actuación sobre canles, a corrección do réxime de correntes e a protección fronte a asolagamentos, así como aquelas outras necesarias para a protección do dominio público hidráulico.

32. Redes básicas de abastecemento: o conxunto de instalacións afectadas ó abastecemento de auga en alta, e que incluen as infraestruturas de captación, potabilización, estacións de bombeo, conduccións xerais, depósitos reguladores e outros elementos que, no seu conxunto, sexan susceptibles de levar auga ata os depósitos de cabeceira ou puntos de conexión dun ou máis sistemas urbanos de subministración de auga en baixa, con independencia da súa titularidade e da súa xestión.

33. Reutilización: tratamento adicional necesario das augas residuais e a súa conducción ata os sistemas de subministración para os usos admisibles, de acordo coa lexislación vixente.

34. Rías: as masas de augas costeiras cuxos límites exteriores se indican no Anexo I da presente Lei, e cuxos límites interiores se sitúan no extremo interior da zona de dominio público marítimo-terrestre, tal e como se define na vixente normativa en materia de costas.

35. Río: unha masa de auga continental que flue na súa maior parte sobre a superficie do solo, pero que pode fluir baixo tierra en parte do seu curso.

36. Servizos relacionados coa auga: tódalas actividades relacioadas coa xestión das augas que posibilitan a súa utilización, tales coma a extracción, o almacenamento, a conducción, o tratamento e a distribución de augas superficiais ou subterráneas, así como a recollida e depuración de augas residuais, que verten posteriormente nas augas superficiais. Asimesmo, entenderanse coma servizos as actividades derivadas da protección de personas e béns fronte ós asolagamentos.

37. Sistema público de saneamento e depuración de augas residuais: o conxunto de béns de dominio público interrelacionados composto por unha ou máis redes locales de sumidoiros, colectores, estacións de bombeo, emisarios submariños, estación depuradora de augas residuais e outras instalacións de saneamento asociadas, co obxecto de recoller, conducir ata a estación e sanear, de maneira integrada, as augas residuais xeradas nun ou máis municipios ou en parte dun ou máis municipios.

38. Subcunca: a superficie de terreo cuxa escorrentía superficial flue na súa totalidade a través dunha serie de correntes, ríos e, eventualmente, lagos cara un determinado punto dun curso de auga (xeralmente un lago ou unha confluencia de ríos).

39. Sustancias perigosas: as sustancias ou grupos de sustancias que son tóxicas, persistentes e poden causar bioacumulación, así como outras sustancias ou grupos de sustancias que entrañan un nivel de risco análogo.

40. Sustancias prioritarias: sustancias identificadas de acordo co apartado 2 do artigo 16 e enumeradas no anexo X da Directiva 2000/60/CE; entre estas sustancias atópanse as sustancias perigosas prioritarias, sustancias identificadas de acordo cos apartados 3 e 6 do artigo 16 da Directiva 2000/60/CE para as que deban adoptarse medidas de conformidade cos apartados 1 e 8 do artigo 16 desta norma.

41. Usos da auga: as distintas clases de utilización do recurso, así como calquera otura actividade que teña repercusións significativas no estado das augas. A efectos da aplicación do principio de recuperación de custos, os usos da auga deberán considerar, canto menos, o consumo para uso doméstico, os usos industriais e os usos agrarios.

42. Usos domésticos da auga: os usos particulares que se corresponden co uso da auga para sanitarios, para duchas, para cociña e comedor, para lavados de roupa e de vaxillas, para limpezas, regos de parques e xardíns, refrixeración e acondicionamentos domiciliarios sen actividade industrial e con outros usos da auga que poidan considerarse consumos inherentes ou propios da actividade humana non industrial, nin comercial, nin agrícola, nin ganadera, nin forestal.

43. Usos non domésticos da auga, os correspondentes ás actividades clasificadas na Clasificación Nacional de Actividades Económicas, aprobada polo Real Decreto

475/2007, do 13 de abril, agás que se asimilen a usos domésticos. O cambio na consideración dun uso de auga como non doméstico ou asimilado a doméstico por razón do volume usado terá efectos a partir do exercicio seguinte a aquel no que o caudal utilizado acade ou resulte inferior ó límite de consumo estabrecido no párrafo seguinte.

Asimílanse a usos domésticos os usos non domésticos de auga indicados no parágrafo anterior que usen un volume total de auga nun ano natural inferior ós 2.000 metros cúbicos, agás que da súa carga contaminante vertida resulte unha cota do canon da auga nesta modalidade superior nun 20% da resultante de aplicalo na modalidade de volume.

44. Dentro dos usos non domésticos, os usos agrarios, gandeiros e forestais son os correspondentes ás actividades clasificadas na Sección A, Divisións 01 e 02, da Clasificación Nacional de Actividades Económicas, aprobada polo Real Decreto 475/2007, do 13 de abril. Entenderase que o uso destinado ó rego de campos de golf non é un uso agrícola.

45. Persoas usuarias da auga: son persoas usuarias da auga as persoas físicas, xurídicas ou as entidades do artigo 35.4 da Lei Xeral Tributaria que usen ou consuman auga de calquera procedencia, con calquera finalidade e mediante calquera aplicación; a estes efectos, entenderáse que é usuario da auga:

a) No suposto de abastecemento de auga por entidade subministradora, ó titular do contrato de subministro.

b) No resto dos casos: quen adquira a auga ou realice o seu uso para o seu consumo directo ou quen figure como titular do aproveitamento dende o que se realiza a captación da auga inscrito no Rexistro de Augas e, en defecto de autorización, concesión ou inscrición, o titular da instalación dende a que se realice a captación.

46. Valores límite de emisión: a masa, expresada coma algún parámetro concreto, a concentración e/ou o nivel de emisión, cuxo valor non debe superarse dentro dun ou varios períodos determinados. Tamén poderán estabrecerse valores límite de emisión para determinados grupos, familias ou categorías de sustancias.

Os valores límite de emisión das sustancias aplicaranse xeralmente no punto de toma de mostras á saída das emisións da instalación, e na súa determinación non se terá en conta unha posible dilución. No que se refire ós vertidos indirectos na auga, poderá terse en conta o efecto dunha estación depuradora de augas residuais á hora de determinar os valores límite de emisión da instalación, a condición de que se garanta un nivel equivalente de protección do medio ambiente no seu conxunto e de que non orixine maiores niveis de contaminación no medio ambiente.

47. Zonas húmedas ou humedais: as marismas, os conxuntos pantanosos ou encharcadizos, de fangos, de turbas, sexan estas de réxime natural ou artificial, permanentes ou temporais, onde a auga estea estancada, remansada ou corrente,

doce, salobre ou salgada, calquera que sexa o seu contenido en sales; asimesmo, calificanse tamén como zona húmeda os conxuntos de auga mariña cuxa profundidade a marea baja non exceda de cinco metros.

Artigo 3.- Principios.

1. A Comunidade Autónoma de Galicia exercerá as súas competencias en materia de auga e obras hidráulicas de conformidade cos seguintes principios:

a) Utilización sostible da auga e contribución á preservación e mellora do medio ambiente e, en particular, dos ecosistemas acuáticos.

b) Compatibilidade da xestión pública da auga coa ordenación do territorio, a actividade económica, a conservación e protección do medio ambiente e a restauración da natureza.

c) Unidade de xestión e planificación da súa propia Demarcación hidrográfica.

d) Participación das persoas usuarias, transparencia e información ó público en xeral.

e) Garantía da calidade da subministración da auga urbana en defensa da saúde dos cidadáns e cidadás.

f) Eficacia na prestación dos servizos públicos de abastecemento, saneamento e depuración.

g) Recuperación dos custos dos servizos relacioados coa auga, incluidos os custos medioambientais, para acadar a suficiencia financeira do sistema no marco dun precio asequible.

h) Solidariedade territorial nas inversións en infraestruturas e de equidade social nas políticas tarifarias na prestación dos servizos da auga.

i) Coordinación e cooperación entre as Administracións Públicas con competencias en materia de auga e obras hidráulicas.

2. O indicado neste precepto enténdese sen prexuízo dos principios que esta Lei regula específicamente en relación ás competencias en materia de abastecemento, saneamento e depuración de augas residuais.

Artigo 4.- Competencias da Comunidade Autónoma.

1. Corresponde á Comunidade Autónoma de Galicia nas augas incluidas nas cuncas hidrográficas intracomunitarias a competencia exclusiva que inclue:

a) A ordenación administrativa, a planificación e a xestión da auga superficial e subterránea, dos usos e aproveitamentos hidráulicos así como das obras hidráulicas que non estean calificadas de interese xeral.

b) A planificación e a adopción de medidas e instrumentos específicos de xestión e protección dos recursos hídricos e dos ecosistemas acuáticos e terrestres vencellados á auga.

c) As medidas extraordinarias en caso de necesidade para garantir a subministración de auga.

d) A organización da Administración hidráulica de Galicia

e) O control e a tutela das comunidades de usuarios incluidas en ditas cuncas.

2. En relación ás augas incluidas nas cuncas hidrográficas intercomunitarias, corresponde á Comunidade Autónoma de Galicia:

a) A participación na planificación

b) A participación nos órganos estatais de xestión de ditas cuncas.

c) A adopción de medidas adicionais de protección dos recursos hídricos e dos ecosistemas acuáticos.

d) As facultades de policía do dominio público que lle atribúa a lexislación estatal.

3. En relación co dominio público marítimo-terrestre, a intervención e control dos vertidos de augas residuais producidos dende terra ó litoral galego, e especialmente ás rías de Galicia.

4. En xeral, a xestión das obras hidráulicas de interese xeral do Estado no marco do que indiquen os convenios que, no seu caso, se suscriban coa Administración Xeral do Estado.

5. As competencias incluidas neste artículo entendense sen prexuízo das específicamente reguladas nesta Lei no ámbito do abastecemento, saneamento e depuración de augas residuais.

Artigo 5.- Competencias dos entes locais.

1. Corresponden ós entes locais de conformidade co estabrecido na lexislación de réximen local, as competencias relativas ás seguintes materias:

a) O abastecemento de auga potable.

b) Os sumidoiros, o tratamento de augas residuais eo seu control sanitario.

c) O exercicio de calquera outra función estabrecida nesta Lei ou no resto do ordenamento xurídico aplicable

2. As entidades locais, no exercicio das competencias estabrecidas no apartado anterior, poderán realizar obras hidráulicas agás as de interese da Comunidade Autónoma.

3. As entidades locais participarán na Axencia Augas de Galicia nos termos regulados por esta Lei e nas súas normas de desenvolvemento así como nos organismos de cunca das Demarcacións Hidrográficas correspondentes a cuncas intercomunitarias nos termos que indique a súa lexislación específica.

Artigo 6.- Das Demarcacións Hidrográficas en Galicia.

1. Ós efectos desta Lei o territorio de Galicia dividese en:

a) A Demarcación Hidrográfica de Galicia Costa, que inclue as cuncas hidrográficas dos ríos que discorren na súa totalidade polo territorio de Galicia.

b) A parte gallega da Demarcación Hidrográfica Internacional Miño-Limia que inclue o territorio gallego das cuncas hidrográficas dos ríos Miño e Limia.

c) A parte galega da Demarcación Hidrográfica Internacional do Douro, que comprende a parte galega da cunca do río Támega.

d) A parte galega da Demarcación Hidrográfica do Norte.

2. A Demarcación Hidrográfica de Galicia Costa inclue tódalas augas subterráneas situadas baixo os límites definidos polas divisorias das cuncas, as correspondentes augas de transición e as augas costeiras delimitadas de acordo co que indica a normativa vixente.

TITULO SEGUNDO: DA ADMINISTRACIÓN HIDRÁULICA DE GALICIA.

Artigo 7.- Administración hidráulica de Galicia.

A Comunidade Autónoma de Galicia exerce as súas competencias e funcións en materia de auga e obras hidráulicas a través dos seguintes entes e órganos que integran a súa Administración hidráulica:

a) O Consello da Xunta de Galicia.

b) A Conselleria competente en materia de augas.

c) A Axencia Augas de Galicia.

CAPITULO I: A AXENCIA AUGAS DE GALICIA. DISPOSICIÓNS XERAIS.

Artigo 8.- Creación.

Mediante esta Lei créase e regulase a Axencia Augas de Galicia, ente público da Administración da Comunidade Autónoma de Galicia, con personalidade xurídica propia e plena capacidade de obrar para o cumprimiento dos seus fins e das competencias reguladas por esta Lei.

Artigo 9.- Natureza e adscrición.

1. A Axencia Augas de Galicia é un ente de dereito público que axusta regularmente a súa actuación ao dereito privado, con carácter xeral, salvo as excepcións que determina a presente lei.

2. Dentro da plena capacidade de obrar da Axencia Augas de Galicia comprendese a súa facultade de adquirir –mesmo e coma beneficiaria, por expropiación forzosa-, posuir, reivindicar, permutar, gravar ou enaxenar toda clase de béns e dereitos, estabrecer contratos, propoñer a constitución de consorcios, mancomunidades e outras modalidades asociativas de entes locais, formalizar convenios, executar, contratar e explotar obras e servizos, outorgar subvencións, obrigarse, interpoñer recursos e exercitar as acciones que lle correspondan de acordo coa normativa aplicable ós entes de dereito público.

3. A Axencia Augas de Galicia está adscrita á Conselleria competente en materia de augas. Dita Conselleria exercitará en relación á Axencia Augas de Galicia as competencias que regule esta Lei ou o resto do ordenamiento xurídico vixente.

Artigo 10.- Principios xerais do réxime xurídico da Axencia.

1. A Axencia Augas de Galicia está suxeita a esta Lei e ás súas normas de desenvolvemento, ás normas do ordenamiento xurídico galego que regulen a actuación dos entes de dereito público, e ó seu propio Estatuto.

2. Naqueles casos excepcionais, previstos na presente lei, nos que a actuación da axencia non se axuste ao dereito privado, a Axencia Augas de Galícia estará sometida á lexislación en materia de réxime xurídico das Administracións Públicas e do Procedemento Administrativo común.

Artigo 11.- Competencias.

Corresponden á Axencia Augas de Galicia:

1. No ámbito da xestión das cuncas intracomunitarias, as competencias que o ordenamento xurídico vixente en materia de augas atribue ós Organismos de cunca así como as que específicamente se regulen nesta Lei e no resto do ordenamento xurídico aplicable.

2. En relación ás cuncas intercomunitarias, a participación na planificación hidrolóxica así como a representación da Comunidade Autónoma de Galicia nos Organismos de cunca do Estado na forma que fixe o ordenamento xurídico aplicable.

3. No ámbito das obras hidráulicas:

a) A planificación, programación, proxecto, construcción e explotación de obras hidráulicas declaradas de interese da Comunidade Autónoma de Galicia polo Consello da Xunta.

b) A promoción perante a Administración Xeral do Estado da declaración de obras de interese xeral de este.

c) A redacción de proxectos, construcción e explotación de obras de interese xeral do Estado nas condicións que fixen os correspondientes convenios que deberán suscribirse entre a Axencia e o órgano competente da Administración Xeral do Estado.

d) A participación na construcción e explotación das obras hidráulicas de competencia das entidades locais galegas da forma regulada por esta Lei.

4. No ámbito da planificación territorial e urbanística corresponde á Axencia Augas de Galicia o exercicio da competencia mencioada no artigo 39 desta Lei.

5. En materia de abastecemento e saneamento de augas:

a) A ordenación dos servizos de abastecemento e saneamento en alta.

b) A elaboración dos Plans Xerais Galegos de Abastecemento e de Saneamento conforme ó que indique o Título III desta Lei.

c) A coordinación das actuacións das entidades locais competentes en materia de abastecemento e saneamento.

d) A promoción da constitución de consorcios e mancomunidades para a mellor prestación dos servizos de abastecemento e saneamento.

6. En materia de vertidos:

a) A autorización e control dos vertidos de augas urbanas ou industriais ó dominio público hidráulico, así como da eventual reutilización dos efluentes e, en xeral, as demáis funcións que a lexislación atribue ós organismos de cunca.

b) A autorización das obras e instalacións de vertidos dende terra ás augas do litoral galego e o exercicio das funcións de policía sobre os mesmos.

7. A elaboración e proposta ó Consello da Xunta das normas que sexan necesarias para o desenvolvemento desta Lei e o exercicio de cantas actuacións sexan precisas para o cumprimento do ordenamento xurídico aplicable e dos principios de actuación ós que se refire esta Lei.

8. En materia tributaria, actuar como suxeito activo en relación coa aplicación dos tributos en materia de augas regulados nesta Lei consonte coa normativa vixente.

CAPITULO II: ORGANIZACIÓN DA AXENCIA AUGAS DE GALICIA.

Artigo 12.- Órganos.

1. Son órganos de goberno da Axencia Augas de Galicia a Presidencia, o Consello de Administración e a Dirección.

2. É órgano de participación o Consello para o uso sostible da Auga

3. O Estatuto da Axencia Augas de Galicia regulará as funcións dos órganos de goberno conforme ó que determine esta Lei puidendo prever a existencia doutros órganos complementarios ós indicados.

Artigo 13.- Da Presidencia.

1. A Presidencia da Axencia Augas de Galicia corresponde á persoa titular da Consellería competente en materia de augas.

2. Corresponde á Presidencia:

a) Ostentar a representación legal da Axencia.

b) Presidir o Consello de Administración da Axencia, o Consello para o uso sostible da auga e calquera outro órgano colexiado no caso de que así estea previsto polo Estatuto.

c) Acordar a sanción das infraccións calificadas coma graves.

d) Ser o órgano de contratación da Axencia sen prexuízo das delegacións que acorde na Dirección.

3. Asimesmo exercerá as funciones propias da presidencia dos órganos administrativos colexiados reguladas na lexislación vixente.

Artigo 14.- Do Consello de Administración.

1. O Consello de Administración estará integrado por representantes da Xunta de Galicia, da Administración Xeral do Estado, das entidades locais e das persoas usuarias da auga da forma que indique o Estatuto. A súa presidencia corresponde a quen a ostente na Axencia, e a Vicepresidencia, á Dirección da Axencia.

2. Corresponde ó Consello de Administración:

a) Aprobar e elevar ó Consello da Xunta a través da Consellería competente en materia de augas, a proposta de planificación hidrolóxica da Demarcación hidrográfica de Galicia-Costa e as súas revisións.

b) Aprobar o anteproxecto de orzamento da Axencia para a súa elevación ó Consello da Xunta a través da Consellería competente en materia de augas.

c) Acordar a sanción das infraccións calificadas coma moi graves.

d) Aprobar o balance e outros documentos que resulten da aplicación da normativa contable.

e) Adoptar, de conformidade co ordenamento xurídico vixente, os acordos relativos a actos de disposición sobre béns do patrimonio da Axencia así como informar e propoñer os actos de desafectación dos béns de dominio público hidráulico, todo elo dentro do que determine a lexislación de patrimonio aplicable.

f) A declaración de masas subterráneas en risco de non acadar o bo estado e o estabrecemento de perímetros de protección.

g) Aprobar a relación de postos de traballo do personal ó servizo da Axencia Augas de Galicia.h) Cantas outras funcións regule esta Lei, o Estatuto ou o resto do ordenamento xurídico aplicable.

3. O Estatuto da Axencia regulará un Comité permanente do Consello de Administración que actuará como órgano preparador das súas reunións e poderá exercer, ademáis, as competencias que o Consello lle delegue.

Artigo 15.- Da Dirección.

1. A Dirección é órgano de goberno e ordinario de execución das funcións administrativas da Axencia.

2. A Dirección é nomeada pola Xunta de Galicia a proposta da persoa titular da Consellería competente en materia de augas e oído o Consello de Administración. Terá a consideración de alto cargo da Administración da Comunidade Autónoma de Galicia con rango de Dirección Xeral.

3. Corresponde á Dirección:

a) Otorgar as concesións e as autorizacións relativas ó aproveitamento e uso da auga e do dominio público hidráulico, en xeral, así como as autorizacións relativas ó vertido de augas residuais en cunto sexan competencia da Axencia.

b) Aprobar definitivamente os estudos de viabilidade, anteproxectos e proxectos constructivos, e decidir as formas xurídicas de prestación dos servizos de competencia da Axencia.

c) Aplicar o réxime económico-financeiro da auga que corresponde á Axencia.

d) Autorizar os actos de afectación e desafectación ó uso ou servizo público dos béns de dominio público non hidráulico adscritos á Axencia, todo elo da forma que dispoñan os Estatutos e a lexislación de patrimonio aplicable.

e) Presentar anualmente ó Consello de Administración o anteproxecto de orzamentos e os balances e a memoria correspondente.

f) Contratar obras e servizos dentro das delegacións que lle outorgue a Presidencia da Axencia.

g) Sustituir á Presidencia nos casos de ausencia ou enfermidade.

h) Autorizar os gastos e ordear os pagamentos con cargo ó créditos orzamentarios da Axencia.

i) Exercer a dirección do persoal da Axencia.

j) Acordar a sanción das infraccións que estean calificadas coma leves.

k) A aprobación das Ordenanzas e os Estatutos das Comunidades de usuarios nas cuncas intracomunitarias de Galicia.

l) A proposta de convenios de encomendas de xestión a sociedades de construcción e explotación de obras hidráulicas que deberán ser autorizados polo Consello da Xunta.

m) Executar os acordos do Consello de Administración.

n) Exercer calquera outra función da Axencia non atribuída expresamente a ningún outro órgano.

Artigo 16.- Do Consello para o uso sostible da auga.

1. O Consello para o uso sostible da auga é o órgano de participación das distintas entidades públicas e privadas con competencias e intereses vencellados á auga así como dos cidadáns e cidadás de Galicia.

2. O Consello estará integrado polos miembros que fixe o Estatuto asegurando a representación das Administracións Públicas con competencias en materias relacionadas co uso e a protección das augas, as persoas usuarias, as organizacións non gubernamentais de carácter medioambiental, as asociacións de veciños, as organizacións de consumidores, os Sindicatos e organizacións patronais, así como as Universidades e as persoas expertas na materia. A representación das persoas usuarias non será inferior ó terzo do total dos sues membros.

3. Regulamentariamente estabrecerase a composición, estrutura e funcionamento do Consello para o uso sostible da auga.

4. Corresponde ó Consello para o uso sostible da auga:

a) Participar na elaboración da Planificación hidrolóxica de competencia da Xunta de Galicia da forma que indique o ordenamento xurídico aplicable.

b) Informar os proxectos de Lei e de disposicións de carácter xeral que afecten á auga ou ás obras hidráulicas.

c) Formular propostas de actuación en materia de augas.

d) Cantas outras funcións dentro do ámbito da actividad deliberante ou consultiva lle outorgue a regulación regulamentaria.

Artigo 17.- Estrutura territorial.

1. O Estatuto da Axencia regulará a estrutura territorial da Axencia baixo o principio de desconcentración e proximidade á actuación a realizar.

2. En ningún caso a estrutura territorial que se cree poderá afectar á realización do principio de unidade de xestión da cunca hidrográfica.

Artigo 18.- Do persoal.

1. O persoal da Axencia rexirase polo dereito laboral, salvo as prazas que, con relación á natureza do seu contido, queden reservadas a funcionarios públicos.

2. A selección de persoal laboral da Axencia realizarase de acordo cos principios de igualdade, mérito, capacidade e publicidade.

A Axencia poderá contratar persoal propio, fixo ou temporal, de acordo co previsto na lexislación vixente.

3. Agás aquelas prazas que queden reservadas a funcionarios, corresponde á Axencia Augas de Galicia determinar o réxime de acceso ós seus postos de traballo, os requisitos e as características das probas de selección, así como a convocatoria, xestión e resolución dos procedementos de provisión e promoción profesional, de acordo cos principios de mérito e capacidade.

Tamén lle corresponderá o exercicio da potestade disciplinaria e cantas incidencias afecten ó réximen do seu persoal e non estean atribuidas a outros órganos pola lexislación aplicable en materia de empregados públicos da Xunta de Galicia.

4. O persoal funcionario de carreira ou laboral fixo ó servizo das administracións públicas poderá entrar a formar parte da Axencia Augas de Galicia a través dun contrato laboral mentres dure a prestación de servizos e respectándolle a súa antigüidade, quedando na Administración de orixen na situación que determine a normativa aplicable. Se reingresara a dita Administración, se lle recoñecerá o tempo que permanecera prestando servizos na Axencia para os efectos de antigüidade.

5. A relación do persoal laboral da Axencia rexerase polo convenio colectivo do ente público, que en ningún caso estabrecerá unhas condicións inferiores ás estabrecidas no convenio colectivo vixente en cada momento para o persoal laboral da Xunta de Galicia.

CAPITULO III: REXIME XURÍDICO DA AXENCIA AUGAS DE GALICIA

Artigo 19.- Réxime patrimonial.

1. Constituen o patrimonio da Axencia Augas de Galicia:

a) Os béns de dominio público hidráulico que lle foran adscritos e que posteriormente foran desafectados do uso ou servizo público.

b) Os béns de dominio público ou patrimoniais que lle foran adscritos ou cedidos.

c) Os béns que por calquera título xurídico reciba da Administración da Comunidade Autónoma, da Administración Xeral do Estado, das Entidades Locais ou de calquera outra entidade pública ou privada ou de particulares.

d) Os béns e dereitos que adquira con cargo ó seu orzamento.

2. Os béns da Administración da Comunidade Autónoma de Galicia adscritos ou cedidos á Axencia Augas de Galicia para o cumprimento das súas funcións, conservarán a titularidade e calificación xurídica orixinarias, correspondendo á Axencia utilizalos, administralos e explotalos con suxeción ó ordenamento xurídico vixente.

3. A Axencia Augas de Galicia poderá ceder ás entidades locais interesadas o uso, a explotación ou a titularidade das obras e instalacións afectadas a servizos de competencia local que foran executadas pola Axencia con cargo ó seu orzamento.

4. O réxime xurídico dos béns que constituen o patrimonio da Axencia Augas de Galicia será o estabrecido para a Administración da Comunidade Autónoma de Galicia.

Artigo 20.- Recursos económicos e réxime orzamentario.

1. Os recursos económicos da Axencia Augas de Galicia están integrados por:

a) Os ingresos, ordinarios e extraordinarios, derivados do exercizo das súas actividades.

b) Os ingresos procedentes da recadación dos tributos en materia de augas regulados nesta Lei así como, no seu caso, dos previstos na normativa xeral en materia de augas.

c) As taxas e prezos públicos que lle correspondan

d) Os ingresos que procedan do exercicio da potestade sancionadora administrativa e tributaria.

e) As indemnizacións estabrecidas como compensación de danos e prexuízos ó dominio público hidráulico.

f) As asignacións que se estabrezan nos Orzamentos Xerais da Comunidade Autónoma.

g) As subvencións e aportacións da Administración Xeral do Estado, das entidades locais e as donacións, legados ou aportacións voluntarias de entidades públicas ou privadas así como de particulares que, en xeral, se outorguen á Axencia.

h) Os productos e rentas derivados do seu patrimonio.

i) Os créditos, préstamos e demáis operacións financeiras que concerte consonte co estabrecido no ordenamento financeiro e orzamentario vixente.

j) Calquera outro recurso que lle poida ser atribuido conforme ó ordenamento xurídico vixente.

2. Para o cumprimiento das súas funcións, a Axencia Augas de Galicia poderá:

a) Contraer préstamos con entidades financeiras públicas ou privadas, previa obtención das autorizacións previstas nas normas financeiras e orzamentarias da Comunidade Autónoma de Galicia.

b) Obter da Xunta de Galicia garantías ou avais para as súas operacións de crédito.

c) Celebrar convenios con outras Administracións Públicas e empresas e institucións públicas e privadas.

3. Para o cobro dos créditos que teñan a consideración de créditos de dereito público, a Axencia Augas de Galicia poderá utilizar o procedemento de constrinximento segundo o regula a normativa tributaria e nos mesmos termos que a Administración da Comunidade Autónoma de Galicia.

4. A Axencia Augas de Galicia, a través dos seus órganos competentes elaborará e aprobará anualmente o anteproxecto de orzamentos e un programa de actuación, financiamento e investimentos que será remitido á Xunta, a través da Consellería competente en materia de augas, para a súa integración no proxecto de Lei de Orzamentos da Comunidade Autónoma de Galicia

5. O réxime financiero, contable e orzamentario da Axencia axustarase ás regras que para as sociedades e entidades de capital público estabreza o ordenamento xurídico vixente nestas materias.

Artigo 21.- Régimen de contratación.

Os contratos e concesións que estabreza a Axencia Augas de Galicia serán con suxeición ó estabrecido na lexislación básica de contratos e concesións administrativas e, no seu caso, á normativa de desenvolvemento que fora aprobada pola Comunidade Autónoma de Galicia.

Artigo 22.- Recursos contra actos da Axencia.

1. Os actos administrativos da Presidencia e do Consello de Administración da Axencia esgotarán a vía administrativa e serán impugnables directamente perante os órganos competentes da xurisdicción contencioso-administrativa previa a interposición potestativa do recurso de reposición perante o mesmo órgano que os ditou.

Os actos administrativos da Dirección da Axencia poderán ser recurridos en alzada perante a Presidencia.

2. Os actos de natureza tributaria poderán ser obxecto de recurso potestativo de reposición perante o órgano que ditara o acto recorrido. Contra a resolución do recurso de reposición ou contra o propio acto, se non se interpón aquel, poderá reclamarse perante o Tribunal Económico-Administrativo da Comunidade Autónoma de Galicia, de conformidade coas disposicións reguladoras deste.

3. Os actos da Axencia sometidos ó dereito civil ou laboral serán susceptibles de impugnación perante a xurisdicción competente. Antes desta impugnación deberase formular a pertinente reclamación previa perante a Presidencia da Axencia, todo elo de acordo co regulado na lexislación aplicable.

4. A representación e defensa en xuízo da Axencia Augas de Galicia estará a cargo dos seus propios servizos e dos servizos xurídicos da Administración da

Comunidade Autónoma de Galicia, conforme ó disposto nas súas normas reguladoras.

Artigo 23.- Da responsabilidade patrimonial.

A responsabilidade patrimonial derivada da actuación ou omisión da Axencia será esixible nos mesmos casos e mediante o mesmo procedemento que a responsabilidade da Administración da Xunta de Galicia.

TÍTULO TERCEIRO: DO ABASTECEMENTO DE POBOACIÓNS E DO SANEAMENTO E DEPURACIÓN DAS AUGAS RESIDUAIS.

CAPÍTULO I: DISPOSICIÓNS XERAIS

Artigo 24.- Principios xerais.

1. A actuación da Administración da Comunidade Autónoma e das entidades locais no ámbito do abastecemento de poboaciones, garantirá a subministración de auga en cantidade e calidade axeitada a tódolos núcleos de poboación legalmente constituidos no marco do que indique a planificación hidrolóxica aplicable.

2. No ámbito do saneamento e depuración das augas residuais, a actuación da Administración da Comunidade Autónoma e das entidades locais terá como finalidade contribuir á consecución do bo estado ecolóxico das augas e dos seus ecosistemas asociados mediante o cumprimento dos obxectivos que nesta materia fixe a lexislación aplicable.

Igualmente propiciarase a reutilización das augas residuais xa depuradas cando elo sexa viable en función dos usos previstos, das condicións sanitarias esixibles e de conformidade cos estudos técnicos e económicos que se realicen.

Artigo 25.- Dereitos das persoas usuarias da auga de uso urbán.

As persoas usuarias dos servizos da auga comprendidos no ciclo integral da auga de uso urbán terán dereito a:

a) Recibir a prestación do servizo en condicións de regularidade e conforme ós parámetros de calidade estabrecidos.

b) Participar activamente nas decisións de xestión e planificación do uso da auga a través dos mecanismos e órganos que en cada caso se estabrezan.

CAPITULO II: COMPETENCIAS DAS ADMINISTRACIÓNS PÚBLICAS E RÉXIME XURÍDICO CORRESPONDENTE.

Artigo 26.- Competencias da Administración hidráulica da Comunidade Autónoma.

1. A Administración hidráulica da Comunidade Autónoma de Galicia determinará a política en relación ó ciclo integral de uso urbán da auga así como a declaración de interese das obras e actuacións cuxa trascendencia ou efectos supere o marco municipal.

2. En particular, corresponden á Administración hidráulica da Comunidade Autónoma de Galicia as seguintes funcións:

a) A elaboración e aprobación dos instrumentos de planificación regulados neste título.

b) A elaboración e aprobación dos proxectos de obras e a execución delas cando se trate de actuacións declaradas de interese da Comunidade Autónoma de Galicia.

As competencias de elaboración e ejecución poderán ser delegadas nas entidades locais correspondentes.

c) A elaboración, aprobación e execución de proxectos de obras de competencia das entidades locais, cando estas lle delegaran a competencia para elo.

d) A elaboración das normas de xestión e explotación dos servizos da súa competencia e dos criterios de coordinación do exercicio das competencias das entidades locais.

e) O exercicio das funcións de inspección e control dos servizos de abastecemento, saneamento e depuración, en particular as relativas ós caudais circulantes, vertidos e contaminación.

f) A elaboración dos Plans de sequía a que se refire o artigo 27 da Lei 10/2001, do 5 de xullo, do Plan Hidrolóxico Nacional, no ámbito das cuncas intracomunitarias e, en todo caso, a coordinación dos Plans de emerxencia das entidades locais mencioados en dito precepto.

g) A regulación e xestión das situacións de contaminación extraordinaria dos sistemas de depuración ou de calesquera outros estados de urxencia ou necesidade.

h) A adopción de medidas en relación coa sustitución de caudais de aducción ou de incorporación das augas residuais ás plantas de tratamento, así como o estabrecemento de limitacións de caudal e contaminación nas redes de colectores xerais, de acordo co estabrecido na normativa e planificación hidrolóxica aplicables.

i) A xestión e recadación dos tributos regulados nesta Lei, así como aqueles outros que lle correspondan, consonte coa normativa vixente.

j) Calesquera outras atribucións que lle correspondan por determinación desta Lei ou do resto do ordenamento xurídico.

3. En xeral, corresponde á Administración hidráulica da Comunidade Autónoma de Galicia a coordinación da actuación das entidades locais nestes ámbitos e, igualmente, a regulación e outorgamento de auxilios económicos a ditas entidades locais nas materias da súa competencia.

4. O exercicio das competencias enumeradas no apartado segundo deste artigo levarase a cabo por medio dos órganos indicados no artigo 7 desta Lei e segundo a distribución que resulte do ordenamento xurídico aplicable en cada caso.

Artigo 27.- Competencias das entidades locais.

1. É competencia das entidades locais de acordo co que se estabrece na lexislación de réxime local, a subministración de auga potable e os sumidoiros e tratamento de augas residuais.

2. En particular, corresponden ás entidades locais as seguintes funcións:

a) A elaboración e aprobación dos proxectos de obras e a execución das infraestruturas correspondentes cando se trate de obras da súa competencia ou cando se actúe por delegación da Administración da Comunidade Autónoma.

b) A explotación dos servizos da súa competencia.

c) En materia de distribución e de sumidoiros:

- A planificación, que se levará a cabo a través dos instrumentos de ordenación urbanística axeitados segundo a legislación urbanística aplicable e no marco da lexislación e da planificación autonómica aplicable nesta materia.

- O proxecto, construcción, explotación e mantemento das redes de distribución e sumidoiros.

- O control de vertidos ós sumidoiros no marco do que ordene a normativa aplicable ó respecto.

3. As entidades locais poderán realizar a explotación dos servizos da súa competencia por si mesmas ou en unión doutras entidades locais dentro das posibilidades que prevé a lexislación aplicable de réxime local.

4. As entidades locais poderán delegar o exercicio das súas competencias na Axencia Augas de Galicia mediante os instrumentos xurídicos previstos na normativa vixente.

5. As Deputacións Provinciais, conforme ó estabrecido na lexislación de réxime local, prestarán axuda ás entidades locais para a mellor execución das súas competencias.

6. Excepcionalmente, cuando nos prazos e condicións estabrecidas na lexislación básica de réxime local, se aprecie a imposibilidade por parte da entidade local do axeitado exercicio das súas competencias, a Administración hidráulica da Comunidade Autónoma poderá realizar por si mesma as actuacións que considere precisas para garantir os servizos públicos afectados, todo elo da forma indicada no artigo 33 desta Lei.

Artigo 28.- Declaración de obras hidráulicas de interese da Comunidade Autónoma de Galicia.

1. Declaranse de interese da Comunidade Autónoma de Galicia as obras incluídas no Plan Galego de Abastecemento e no Plan Gallego de Saneamento, ós que se

refire o artigo 35 desta Lei, así como as incluídas no Plan Hidrolóxico para a Demarcación Hidrográfica de Galicia Costa, ó que se refire o artigo 71 desta Lei.

2. No seu caso, para aquelas obras e actuacións non incluídas na planificación indicada no apartado anterior, o Consello da Xunta, a proposta da persoa titular da Consellería competente en materia de augas, levará a cabo a declaración de interese da Comunidade Autónoma, previa a elaboración dun informe que xustifique a súa viabilidade económica e ambiental, e previo informe preceptivo da Consellería competente en materia de Facenda.

3. As obras e actuacións declaradas de interese da Comunidade Autónoma de Galicia financiaranse con cargo ós seus orzamentos sen prexuízo dos convenios que, no seu caso, se poidan suscribir con outras Administracións Públicas.

Artigo 29.- Réxime xurídico das obras hidráulicas de interese da Comunidade Autónoma de Galicia.

1. A aprobación dos proxectos técnicos de obras hidráulicas declaradas de interese da Comunidade Autónoma conforme ó indicado no artigo anterior levará implícita a declaración de utilidade pública e a necesidade de ocupación dos béns e adquisición de dereitos, ós fins de expropiación forzosa e ocupación temporal, de acordo co disposto na lexislación correspondente. Estas declaracións referiranse tamén ós béns e dereitos que poidan incluirse no replanteo do proxecto e ás modificacións de obras que, no seu caso, poidan aprobarse posteriormente.

2. As obras hidráulicas de interese da Comunidade Autónoma non precisarán licencia municipal, nin estarán sometidas a ningún outro acto de control preventivo municipal ós que se refiren a Lei de Bases de Réxime Local e a Lei 5/1997, da Administración Local de Galicia. Con carácter previo a dita execución, a Administración da Comunidade Autónoma deberá comunicar á entidade local afectada o propósito de realizar a obra ós efectos de que esta emita informe que se entenderá positivo se non se notificara no prazo dun mes. Con posterioridade, deberase remitir o proxecto técnico ós efectos de que, se é preciso, se modifique o planeamento urbanístico aplicable.

3. A execución destas obras, sempre que se leve a cabo de acordo cos proxectos aprobados e se cumplimentara a comunicación á que se refire o segundo inciso do apartado anterior, non poderá ser suspendida polos órganos urbanísticos competentes. Igual previsión aplicarase nos supostos de obras de emerxencia.

4. Ós efectos da vigente normativa galega en materia de solo, consideranse autorizables en culquera categoría de solo rústico as obras de depuración de augas residuais e de potabilización de auga ás que se refire este artigo, as cales poderán quedar excepcionadas das condicións de edificación, posición e implantación previstas naquela normativa, sempre que a autoridade urbanística autonómica emita informe favorable, que será recabado pola Administración hidráulica de Galicia trala información pública dos proxectos.

Artigo 30.- Cooperación entre Administracións.

1. A Administración da Comunidade Autónoma de Galicia colaborará con lealtade coa Administración Xeral do Estado e coas entidades locais. A eses efectos e sen prexuízo doutras técnicas de colaboración, suscribiranse os convenios que sexan precisos para acadar os obxectivos das políticas de abastecemento e saneamento e depuración estabrecidos no artigo 24.

2. As Entidades locais poderán acordar coa Axencia Augas de Galicia a redacción do proxecto e, no seu caos, a execución de infraestruturas e a súa explotación, mediante o emprego dos instrumentos xurídicos de cooperación previstos na normativa vixente.

Artigo 31.- Disposicións específicas no ámbito do abastecemento.

1. A Axencia Augas de Galicia adoptará medidas para garantir o abastecemento dos municipios dentro dos límites e nos termos estabrecidos pola planificación hidrolóxica e o Plan Xeral Gallego de Abastecemento.

2. As redes básicas de abastecemento definidas no artigo 2 desta Lei, están suxeitas á supervisión da Axencia Augas de Galicia. A eses efectos o titular da rede deberá permitir o acceso ás instalacións e proporcionar a información procedente sobre caudais e calidades da auga subministrada.

3. O Consello da Xunta, a proposta da persoa titular da Consellería competente en materia de augas, aprobará o regulamento-marco de prestación do servicio de abastecemento no que deberá quedar fixado estrictamente o prazo de adaptación das Ordenanzas locais ás súas determinacións.

4. As entidades locais deberán aprobar a correspondente ordenanza municipal que deberá respectar o previsto nesta Lei, no resto do ordenamento xurídico aplicable e, en especial, no regulamento-marco mencioado no apartado anterior e tendo en conta o previsto na disposición adicional novena desta Lei. Na Ordenanza regularanse, como mínimo, as seguintes cuestións:

a) Réxime de prestación do servizo, supostos de suspensión na prestación e previsión do abastecemento en situacións de emerxencia.

b) Rede pública de tomas de auga.

c) Características do réxime de contratación por parte das persoas usuarias.

d) Réxime de implantación e funcionamento dos mecanismos de medición directa do consumo efectivo en alta e baixa.

Artigo 32.- Disposicións específicas no ámbito do saneamento e da depuración de augas residuais.

1. Declarase de interese da Comunidade Autónoma de Galicia o servizo de depuración de augas residuais urbanas, cuxo ámbito material comprende a regulación, a planificación, a aprobación definitiva de proxectos, a construcción e a gestión, explotación e mantenimiento das estacións depuradoras de augas residuais, redes de colectores xerais e emisarios submariños que formen parte do Plan Galego de Saneamento, así como, no seu caso, a reutilización das augas residuais depuradas.

2. En materia de saneamento e depuración, a prestación dos servizos deberá respetar as condicións da correspondente autorización de vertido e tender á consecución dos seguintes obxectivos:

a) Garantía de evacuación e tratamento das augas residuais de xeito eficaz co fin de preservar o estado das masas de auga e posibilitar o seus máis variados usos, fomentando a súa reutilización.

b) Adecuación da calidade da auga dos efluentes das estacións depuradoras para dar cumprimento á normativa básica sobre depuración de augas residuais urbanas, sen prexuízo do respecto ós obxectivos ambientais estabrecidos na lexislación e na planificación hidrolóxica aplicables.

c) Prohibición de vertido ás redes de sumidoiros e colectores de augas residuais de orixe industrial, agrícola e gandeira, cuxas características incumpran o esixido na respectiva ordenanza ou regulamento ou poidan alterar o correcto funcionamento das instalacións afectas ó servicio.

d) Garantía por parte das entidades locais de que o conxunto dos vertidos da súa rede de saneamento se adecúa ás características de deseño da correspondente instalación de depuración.

e) Xestión eficiente das instalacións, con especial atención á correcta xestión das augas pluviais.

f) Adecuación das autorizacións ás esixencias e requirimientos do progreso técnico, adecuación que non será indemnizable e cuxo incumprimento poderá dar lugar á suspensión e revogación da autorización, que non terán carácter sancionador.

3. O Consello da Xunta, a proposta da persoa titular da Conselleria competente en materia de augas, aprobará o regulamento-marco de prestación do servizo de saneamento e depuración de augas residuais no que deberá quedar fixado estrictamente o prazo de adaptación das Ordenanzas municipais ás súas determinacións.

4. O réxime xurídico do servizo de saneamento e depuración de auga regularase mediante a correspondente ordenanza municipal que deberá respectar o previsto

nesta Lei, no resto do ordenamento xurídico aplicable e, en especial, o regulamento-marco mencioado no apartado anterior e tendo en conta o previsto na disposición adicional novena desta Lei. Na Ordenanza regularanse, como mínimo, as seguintes cuestións:

a) A protección das instalacións de saneamento e depuración e do medio receptor dos seus efluentes.

b) Determinación dos vertidos prohibidos e tolerados ás redes municipais de sumidoiros e colectores, así como dos tratamientos previos esixibles antes da súa realización.

c) Características físicas, forma de realización e requisitos administrativos que deben cumprir os vertidos de natureza non doméstica que se realicen á rede de saneamento.

d) Réxime dos vertidos accidentais potencialmente perigosos: obrigas dos seus responsables, medidas de minoración das súas consecuencias e valoración e formas de recuperación dos danos a persoas e béns.

e) Réxime de vertidos mediante camións cisterna.

f) Réxime de inspección, mostraxe, análise e control dos vertidos, incluíndo formas que permitan a actuación da Administración en todo momento.

Artigo 33. Asunción da xestión e explotación das infraestruturas de abastecemento e depuración.

1. Ós efectos do cumprimiento do estabrecido no artigo 27.6 desta Lei, a Axencia Augas de Galicia recibirá a delegación de competencias dos municipios afectados ou, no seu caso, subrogarase nas mesmas conforme ós criterios estabrecidos na lexislación aplicable.

2. Entenderase que a prestación dos servizos non está garantida correctamente, cando concorra algunha das seguintes circunstancias:

a) Cando os resultados analíticos da auga subministrada nos depósitos de cabeceira incumpran reiteradamente os parámetros estabrecidos normativamente, por causa imputable á entidade local titular do servizo.

b) Cando se produzan cortes periódicos nas subministracións, ou reducción ostensible da presión, por causa imputable á entidade local titular do servizo.

c) Cando os vertidos de augas residuais depuradas incumpran reiteradamente os parámetros estabrecidos, por causa imputable á entidade local titular do servizo.

d) Cando se incumpran os parámetros de calidade de servizos que se estabrezan regulamentariamente para os sistemas.

e) Cando a entidade local titular do servizo non realice as tarefas de conservación e mantemento axeitadas das infraestruturas e instalacións.

3. Regulamentariamente desenvolverase o réxime de asunción pola Axencia Augas de Galicia das funcións de xestión e explotación das infraestruturas de aducción e depuración e a súa forma de financiamento, a temporalidade dela e as condicións para a súa restitución á entidade local titular do servizo.

CAPÍTULO III: DA PLANIFICACIÓN SOBRE ABASTECEMENTO, SANEAMENTO E DEPURACIÓN DE AUGAS RESIDUAIS.

Sección Primeira: Disposicións xerais en materia de planificación.

Artigo 34. Dos diferentes Plans e a súa natureza.

1. A actuación da Administración da Comunidade Autónoma de Galicia en relación coas súas competencias sobre abastecemento, saneamento e depuración de augas residuais urbanas estará suxeita a planificación, sen prexuízo do disposto no artigo 26.2.c) desta Lei.

2. Estabrécense como instrumentos de planificación: o Plan Xeral Galego de Abastecemento e o Plan Xeral Galego de Saneamento. Ambolos Plans, se así se decide neles específicamente, poderán subdividirse en Plans de Zona de Abastecemento e Plans de Zona de Saneamento.

3. Os Plans ós que se fai referencia no apartado anterior deberán ser coherentes coa planificación hidrolóxica aplicable e no trámite da súa elaboración deberán ser obxecto de avaliación ambiental estratéxica segundo regule o ordenamento xurídico existente.

Artigo 35. Relación entre instrumentos de planificación.

1. Os Plans, tanto xerais como zonais, de Abastecemento e Saneamento deberán respectar as determinacións dos instrumentos de planificación que regulen os espazos naturais protexidos.

2. Os instrumentos de planificación urbanística deberán adaptarse ós Plans tanto xerais como zonais de Abastecemento e Saneamento no prazo dun ano dende que estes últimos foran aprobados.

Sección segunda: Da planificación sobre abastecemento.

Artigo 36. Do obxecto do Plan Xeral Galego de Abastecemento.

1. O Plan Xeral Galego de Abastecemento terá por obxecto:

    a) Estabrecer criterios xerais e obxectivos para garantir axeitadamente o abastecemento de toda a poboación galega en coherencia coa lexislación e a planificación hidrolóxica aplicable.

    b) Regular os principios xerais polos que se deben rexir os servizos de abastecemento en coherencia co regulamento-marco regulado no artigo 31 desta Lei.

    c) Dispoñer un programa de accións específicas dirixidas á racionalización dos consumos de auga e o conseguinte aforro de recursos hídricos.

    d) Conter os criterios xerais, en coherencia cos Plans de seca, para a elaboración por parte das entidades locais afectadas dos seus Plans de emerxencia.

    e) Definir o marco xeral de financiamento das obras e actuacións incluidas no Plan.

    f) Estabrecer os criterios e organización necesaria para o seguemento e, no seu caso, revisión do Plan.

    g) Cantas outras determinacións sexan necesarias ós efectos da realización dos obxectivos previstos nesta Lei.

2. Sen prexuízo da posibilidade de revisión, o Plan dividirá as actuacións a realizar en dous períodos temporais de cinco anos cada un deles.

Sección terceira: Da planificación sobre saneamento e depuración.

Artigo 37. Do obxecto do Plan Xeral Galego de Saneamento.

1. O Plan Xeral Galego de Saneamento ten por obxecto:

    a) Estabrecer os criterios xerais e os obxectivos de calidade que se deben cumprir en coherencia coa lexislación e o contido da planificación hidrolóxica aplicable.

b) Regular os principios xerais polos que se deben rexir os servizos de saneamento e depuración en coherencia co regulamento-marco regulado no artigo 32 desta Lei.

c) Dispoñer un programa de accións específicas dirixidas á prevención da contaminación.

d) Definir o marco xeral do financiamento das obras e actuacións incluidas no Plan.

e) Estabrecer as normas e organización para o seguemento e revisión do Plan.

f) Cantas outras determinacións sexan necesarias ós efectos da realización dos obxectivos previstos nesta Lei.

2. O Plan programará as actuaciones a desenvolver nun marco temporal que abranguerá, inicialmente, ata o ano 2015.

Sección cuarta: Outras disposicións.

Artigo 38. Réxime xurídico da elaboración e aprobación.

1. Os Plans regulados neste Capítulo serán formulados pola Axencia Augas de Galicia e aprobados inicialmente polo Conselleiro responsable en materia de augas.

2. O procedemento de tramitación e aprobación definitiva regularase mediante Decreto do Consello da Xunta, tendo en conta as regras específicas desta Lei, e asegurando a máxima transparencia no proceso así como a participación das persoas usuarias e do público en xeral. En particular, deberá existir un informe específico do Consello para o uso sostible da auga.

Artigo 39. Informe da Axencia Augas de Galicia dos plans territoriais e urbanísticos.

1. Deberán someterse a informe da Axencia Augas de Galicia os instrumentos de ordenación territorial e os Plans Xerais de Ordenación Urbana antes de que se proceda á súa aprobación inicial. Igualmente deberán someterse a informe da Axencia a aprobación e modificación dos Plans Parciais e Especiais que conteñan determinacións co mesmo obxecto que os plans regulados por esta Lei.

2. O informe versará exclusivamente sobre aqueles aspectos relacionados coas competencias en materia de auga e obras hidráulicas da Comunidade Autónoma de Galicia e terá nese ámbito carácter vinculante. Especialmente tratarase no informe do respecto polos instrumentos territoriais e urbanísticos do contido da

Planificación hidrolóxica, así como dos Plans de Abastecemento e Saneamento, cuando estes existan.

3. Os prazos e condicións de emisión de estes informes serán regulados pola normativa territorial e urbanística. No seu defecto, o prazo será de dous meses trala remisión do proxecto de Plan. A falta de notificación nese prazo do informe equivalerá á declaración de conformidade co contido do proxecto de instrumento territorial ou urbanístico. No caso de que non se entregara á Axencia un texto completo sobre o que informar, o prazo interrumpirase cando a Axencia solicite os documentos que falten e reanudarase cando estes cheguen ó seu poder.

TÍTULO CUARTO: POLÍTICA DE RECUPERACIÓN DOS CUSTOS DOS SERVIZOS

CAPÍTULO I: Disposicións comúns ao réxime económico-financeiro

Artigo 40.- Principios xerais de actuación.

1. As Administracións titulares dos servizos de abastecemento e saneamento e depuración esixirán os tributos que sexan da súa titularidade de acordo co previsto na normativa que lles sexa de aplicación e tendo en conta o principio da recuperación dos custos dos servizos relacionados coa auga, incluidos os custos medioambientais e, en particular, de conformidade co principio de que quen contamina paga.

2. Nos termos previstos na vixente normativa estatal e autonómica en materia de réxime local, a Axencia Augas de Galicia instará dos órganos competentes da Xunta de Galicia en materia de Administración local o requirimiento de anulación, ou, no seu caso, a impugnación perante a xurisdicción contencioso-administrativa de aqueles actos e acordos dos Entes locais que incumpran o disposto no apartado anterior, e singularmente de aqueles que resulten contrarios ó previsto no artigo 70.6 da presente Lei.

3. A Axencia Augas de Galicia estudará as fórmulas para que nos prazos esixidos pola normativa básica se poida dar cumprimiento ás esixencias do principio de recuperación dos custos propios do ciclo da auga, incluidos os medioambientais, introducindo criterios que intensificando a progresividade promovan o aforro de auga e os comportamentos menos degradantes do medio hídrico.

Artigo 41.- Relación con outros ingresos de dereito público relacionados coa Administración hidráulica.

1. O canon da auga creado nesta Lei é compatible con cualquera outro tributo relacionado coa utilización da auga. En particular declarase a súa compatibilidade coas figuras tributarias previstas na lexislación estatal de augas e cos tributos nesta materia que poidan ser esixidos polas entidades locais, sen prexuízo do estabrecido no artigo 66.3 desta Lei.

2. A aplicación de taxas pola prestación de servizos relacioados co ciclo da auga corresponderá en cada caso á Administración que realice efectivamente o servizo.

CAPÍTULO II: Canon da auga

Sección primeira: disposicións xerais

Artigo 42.- Creación do canon da auga, ámbito de aplicación e normativa aplicable.

1. Mediante esta Ley Lei créase o canon da auga como tributo propio da Comunidade Autónoma de Galicia con natureza de imposto.

2. O canon da auga aplicarase no ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia.

3. A normativa aplicable ó canon da auga ven constituída pola presente Lei e as súas normas de desenvolvemento, a Lei Xeral Tributaria e as súas normas de desenvolvemento, así como o Texto Refundido da Lei do Réxime Financeiro e Presupuestario de Galicia.

Artigo 43.- Natureza e obxecto

O canon da auga é un tributo propio da Comunidade Autónoma de Galicia de carácter real e indirecto e de finalidade extrafiscal que grava o uso e consumo da auga no territorio da Comunidade Autónoma de Galicia, por causa da afección ó medio que a súa utilización puidera producir.

Artigo 44.- Afectación do producto do canon

1. A recadación que se obteña co canon da auga queda afectada ó desenvolvemento de programas de gasto que promovan:

a) A prevención en orixe da contaminación e a recuperación e o mantemento dos caudais ecolóxicos.

b) A consecución dos obxectivos medioambientais fixados pola lexislación e a planificación hidrolóxica aplicable, e particularmente a dotación dos gastos de investimento, explotación e xestión das infraestruturas que se prevean.

c) O apoio económico ás Administracións que dentro da Comunidade Autónoma de Galicia exerzan competencias no ámbito do ciclo urbán da auga.

d) Calesquera outros gastos que xere o cumprimiento das funciones que se atribuen á Axencia Augas de Galicia.

2. O pagamento de xuros e a amortización de créditos outorgados á Administración hidráulica de Galicia para o desenvolvemento das políticas previstas no apartado anterior, poderá garantirse con cargo á recadación que se obteña co canon.

Sección segunda: elementos do tributo

Artigo 45.- Feito impoñible.

1. Constitue o feito impoñible do canon da auga, o uso ou consumo real ou potencial da auga de calquera procedencia, con calquera finalidade, e mediante calquera aplicación, mesmo non consuntiva, por causa da afección ó medio que a súa utilización puidera producir, considerándose incluído dentro de dita afección a incorporación de contaminantes nas augas.

2. O canon esixirase segundo as seguintes modalidades:

a) Usos domésticos e asimilados

b) Usos non domésticos

c) Usuarios específicos

3. O canon esixirase tanto polo uso ou consumo da auga facilitada por entidades subministradoras coma polo uso ou consumo da auga en réximen de concesión para abastecemento ou procedente de captacións propias, superficiais ou subterráneas, incluidos os consumos ou usos de augas pluviais e mariñas que efectúen directamente os usuarios.

Artigo 46-. Suxeito pasivo e outros obrigados tributarios.

1. Son suxeitos pasivos a título de contribuíntes as persoas físicas, xurídicas ou as entidades do artigo 35.4 da Lei 58/2003 Xeral Tributaria que usen ou consuman real ou potencialmente a auga de calquera procedencia, con calquera finalidade, e mediante calquera aplicación, mesmo non consuntiva, por causa da afección ao medio que a súa utilización puidera producir, incluída a incorporación de contaminantes nas augas.

2. Agás proba en contrario, considerarase como contribuínte a quen sexa considerado usuario da auga consonte coa definición contida no punto 45 do artigo 2 desta lei en cada caso.

3. No suposto de abastecemento de auga por entidades subministradoras de auga, estas terán a consideración de suxeitos pasivos a título de substituto do contribuínte.

4. Son responsables solidarios, no caso de vivendas, o titular do contrato de subministro, no caso de non ser contribuínte, e o propietario da vivenda; no caso de captacións propias, os titulares dos aproveitamentos, no caso de non ser contribuíntes, e os titulares das instalacións mediante as que ou dende as que se produzan as captacións ou se realicen os vertidos contaminantes; no caso de

utilización da auga por parte dos comuneros que pertenzan a unha comunidade de usuarios legalmente constituída, a comunidade de usuarios.

Artigo 47.- Supostos de non suxeición e exencións

1. Non están suxeitos ó canon da auga:

    a) Os usos para abastecemento feito a través de redes básicas e, en xeral, o abastecemento en alta doutros servizos públicos de distribución de auga potable, cando a súa posterior distribución en baixa sexa obxecto de repercusión do canon.

    b) Os usos de augas residuais reutilizadas, sempre que o seu gravame supuxera dobre imposición respecto do mesmo volume de auga.

    c) Os usos agrícolas, forestais e gandeiros non incluídos nas subseccións segunda e terceira desta sección e que non efectúen vertidos a redes públicas de saneamento. A consideración como uso no suxeito decaerá no caso de que exista contaminación de carácter especial en natureza ou cantidade por abonos, pesticidas ou materia orgánica, comprobado polos servizos de inspección da administración competente. Regulamentariamente estableceranse os criterios ou parámetros límites para a determinación do carácter especial da contaminación, tendo en consideración as recomendacións do vixente Código Galego de Boas Prácticas Agrarias.

2. Atópanse exentos do pagamento do canon da auga:

    a) Os usos da auga por parte de entidades públicas para a alimentación de fontes, bocas de rego de parques e xardíns, limpeza de rúas, e instalacións deportivas, agás o destinado ó rego de campos de golf e enchido de piscinas.

    b) Os usos feitos polos servizos públicos de extinción de incendios ou os que coas mesmas características sexan efectuados ou ordenados polas autoridades públicas en situacións de necesidade extrema ou catástrofe.

Artigo 48.- Base impoñible e métodos de determinación da base impoñible.

1. Constitue a base impoñible o volume real ou potencial de auga utilizado ou consumido en cada mes natural, expresado en metros cúbicos. No caso dos usos non domésticos, e nas condicións que se determinen regulamentariamente, poderá considerarse como base impoñible o volume de vertido.

2. A determinación da base impoñible realizarase, con carácter xeral, en réxime de estimación directa, mediante contadores homologados. A estes efectos, os

usuarios están obrigados a instalar e manter ó seu cargo un mecanismo de medición directa da auga efectivamente usada ou consumida.

3. Os usuarios que non dispoñan dun mecanismo de medición directa poderán acollerse a sistemas de estimación obxectiva. A estes efectos entenderase que un usuario se acolle ó sistema de estimación obxectiva cando unha vez transcorrido seis meses dende a entrada en vigor desta Lei non dispoña de mecanismo de medición.

4. O método de estimación indirecta aplicarase de conformidade co disposto na Lei 58/2003, Xeral Tributaria.

Artigo 49.- Determinación da base impoñible mediante o réxime de estimación directa.

1. No caso de abastecementos por entidade subministradora o volume de auga utilizado ou consumido será o subministrado por dita entidade.

2. No caso de concesións de uso ou captacións propias, o volume será o medido polo contador homologado instalado, que será declarado polo contribuínte na forma e prazos que regulamentariamente se determinen.

Artigo 50-. Determinación da base impoñible mediante o réxime de estimación obxectiva.

O cálculo da base impoñible do canon mediante o réxime de estimación objetiva fixarase regulamentariamente en atención ás características e ás circunstancias do aproveitamento, tendo en conta a capacidade de extracción, aducción ou almacenamento de auga dos mecanismos instalados polo suxeito pasivo, así como a situación administrativa do aproveitamento. No caso dos usos domésticos de auga que dispoñan de fontes propias, a base impoñible do canon mediante o réxime de estimación obxectiva poderase determinar a partir dos volumes de dotación básica de auga para vivendas que se estabrezan na planificación hidrolóxica.

Artigo 51.- Devengo.

1. O devengo producirase coincidindo coa utilización ou consumo da auga, tanto na procedente de entidade subministradora como de captacións propias de auga.

2. Nos usos domésticos e asimilados, o tipo de gravame aplicarase sobre os consumos mensuais.

3. Ós efectos da consideración dun usuario como asimilado a doméstico o período de referencia será o ano natural, surtindo efectos ao ano seguinte. No primeiro ano, elevarase o consumo anual do primeiro mes ao ano natural.

Subsección primeira: Contificación do canon para usos domésticos e asimilados

Artigo 52.- Cota do canon

1. A cota do canon para usos domésticos e asimilados resultará da adición dunha parte fixa e dunha parte variable. Da cantidade resultante poderán practicarse as deduccións previstas no artigo 53 desta Lei.

2. No caso de que os contadores, aproveitamentos ou aforos foran colectivos, aplicarase a parte fixa da cota multiplicada polo número de vivendas, oficinas ou locais conectados.

3. A parte variable da cota será o resultado de aplicar sobre a base impoñible á que se refire o artigo seguinte e os concordantes desta Lei, os tipos de gravame previstos no artigo 53 desta Lei.

Artigo 53-. Tipo de gravame.

1. O tipo de gravame para usos domésticos e asimilados determinase en función do número de persoas que habitan as vivendas e en función do volume de auga consumido. A estes efectos, estabrecense os seguintes tramos de volume:

Tramos	**Volume mensual (m^3)**
Primeiro	$\leq 2 \cdot n$
Segundo	$> 2 \cdot n + 1$ e $\leq 4 \cdot n$
Terceiro	$> 4 \cdot n + 1$ e $\leq 8 \cdot n$
Cuarto	$> 8 \cdot n$

Onde n é o número de persoas na vivenda.

2. Estabrecese unha cota fixa de 1,5 € por contribuínte e mes. No caso de que nese período o contribuínte non supere o volume estabrecido no primeiro tramo, a cota fixa será de 0,5 €.

3. A parte variable resulta de aplicar ó consumo efectuado os seguintes tipos de gravame:

d) Consumo realizado dentro do primeiro tramo: 0,00 €/m3.

e) Consumo realizado dentro do segundo tramo: 0,28 €/m3.

f) Consumo realizado dentro do terceiro tramo: 0,36 €/m3.

g) Consumo realizado dentro do cuarto tramo: 0,41 €/m3.

4. Agás proba en contrario, presumese que unha vivenda está habitada por tres persoas. Regulamentariamente determinaranse os requisitos para acreditar perante a Axencia Augas de Galicia, a instancia do suxeito pasivo, un número diferente de habitantes por vivenda, así como os prazos para levalo a cabo e o período de permanencia no dato. As modificacións resultantes terán efectos a partir do período de facturación seguinte á súa acreditación.

5. Nos supostos de usos asimilados a domésticos o tipo de gravame será o correspondente ó estabrecido para unha vivenda de tres persoas, aplicándose ó consumo realizado dentro do primeiro tramo o tipo correspondente ó segundo tramo.

Artigo 54-. Deduccións da cota.

Aplicarase unha deducción do 50 por 100 sobre a cota íntegra do canon cando corresponda ós usos destinados a vivenda habitual das familias numerosas que acrediten formalmente tal condición, de acordo coa normativa de aplicación na materia. A deducción terá efectos a partir do período de facturación seguinte á súa acreditación.

Subsección segunda: Contificación do canon para usos non domésticos

Artigo 55.- Cota do canon

1. A cota do canon para usos non domésticos resultará da adición dunha parte fixa e dunha parte variable.

2. A parte fixa da cota será de 2,50 euros por contribuínte e mes.

3. La parte variable da cota resultará de aplicar sobre a base impoñible á que se refire o artigo seguinte e os concordantes desta Lei o tipo de gravame previsto no artigo 56 desta Lei.

Artigo 56.- Tipo de gravame

1. O tipo de gravame determinarase en función dunha das modalidades seguintes:

a) Na modalidade de volume de acordo coa tarifa estabrecida no apartado 3 deste artigo sobre a base impoñible determinada por algún dos sistemas estabrecidos no artigo 48 desta Lei.
b) Na modalidade de carga contaminante en aqueles casos en que a Axencia Augas de Galicia, de oficio ou a instancia do suxeito pasivo, opte por determinar o tipo de gravame en función da contaminación producida.

2. Os parámetros e unidades de contaminación que se considerarán na determinación do tipo de gravame na modalidade de carga contaminante son os seguintes:

Parámetros	Unidades de contaminación
Materias en suspensión (MES)	Kg
Materias oxidables (MO)	Kg
Nitróxeno Total (NT)	Kg
Fósforo Total (PT)	Kg
Sales solubles (SOL)	S/cm·m3
Metais (MT)	Kg equimetal
Materias inhibidoras (MI)	Equitox

3. O tipo de gravame expresarase en euros/metro cúbico e será:

a) Na modalidade de volume de 0,421 €/m3
b) Na modalidade de carga contaminante será o determinado a partir dos seguintes valores dos parámetros de contaminación:

Materias en suspensión: 0,246 euros/kg.
Materias oxidables: 0,493 euros/kg.
Nitróxeno total: 0,369 euros/Kg
Fósforo total: 0,740 euros/Kg
Sales solubles: 3,955 euros/S/cm·m3.
Metais: 11,113 euros/kg equimetal.
Materias inhibidoras: 0,052 euros/equitox.

4. Os tipos de gravame estabrecidos na letra b) do apartado anterior poderanse afectar, segundo os casos, polos coeficientes estabrecidos nos apartados seguintes, de conformidade cos seguintes criterios:

a) As aportacións ou detraccións de auga que efectúe o contribuínte, que se expresará mediante a relación existente entre o volume de auga vertida e o volume de auga consumido ou utilizado.

b) A dilución nos vertidos que se evacúen ó mar mediante instalacións de titularidade privada.

c) Os usos ós que se destina a auga

d) A realización de vertidos a zonas declaradas sensibles

5. Naqueles casos nos que o volume de auga vertido sexa distinto ó volume de auga consumido ou utilizado o tipo de gravame na modalidade de carga contaminante verase afectado por un Coeficiente Corrector de Volume (CCV) que expresará a relación existente entre ámbolos dous volumes.

Para a aplicación deste Coeficiente Corrector de Volumen é preciso, agás as excepcións que se determinen regulamentariamente, que o obrigado tributario dispoña de aparatos de medida nas fontes de abastecemento de auga e no vertido. Noutro caso este Coeficiente tomará o valor de 1.

No caso de que a base impoñible veña constituida polo volume vertido este Coeficiente tomará o valor de 1.

6. Nos vertidos ó mar efectuados mediante instalacións de saneamento privadas, os parámetros de contaminación veranse afectados polos seguintes Coeficientes de Vertido a Mar (CVM)

Parámetro de contaminación	Coeficiente de vertido a mar
Sales solubles	0
Materias inhibidoras	1
Resto de parámetros	Factor de dilución

Os valores do factor de dilución serán os que de seguido se indican en función dos valores de dilución inicial da conducción de vertido

Valores de dilución inicial	Factor de dilución
11.000 ou máis	0,30
Entre 7.000 e menos de 11.000	0,45
Entre 4.000 e menos de 7.000	0,60
Entre 2.000 e menos de 4.000	0,70
Entre 1.000 e menos de 2.000	0,75
Entre 100 e menos de 1.000	0,80
Menos de 100	1,00

7. Naqueles usos da auga que se realicen nas actividades que se indican de seguido, sempre e cando non se realicen vertidos á rede de sumidoiros, o tipo de gravame verase afectado polo seguinte Coeficiente de Uso (CU)

Actividades	Coeficiente de uso
Acuicultura de auga continental	Factor de piscifactorías

Nos usos da auga procedentes de captacións superficiais do dominio público hidráulico realizados en acuicultura, o factor de piscifactorías será o que se indica de seguido en función da relación de dimensionamento:

Relación de dimensionamento	Factor de piscifactoría
Menos de 500	0,01
Entre 500 e menos de 1.000	0,02
Entre 1.000 e menos de 1.500	0,03
Entre 1.500 e menos de 2.000	0,04
Entre 2.000 e menos de 3.000	0,05

Relación de dimensionamento	Factor de piscifactoría
Entre 3.000 e menos de 5.000	0,10
Entre 5.000 e menos de 10.000	0,15
Entre 10.000 e menos de 20.000	0,20
Entre 20.000 e menos de 30.000	0,25
Entre 30.000 e menos de 100.000	0,30

Sendo a relación de dimensionamento o valor resultante de multiplicar o volume anual, contificado por algún dos sistemas referidos no artigo 58, expresado en metros cúbicos, pola superficie das balsas de cultivo, expresado en metros cadrados, e dividido entre a superficie das balsas de decantación multiplicada por 20.000, expresado en metros cadrados. Nos termos que regulamentariamente se estabrezan, cando a instalación dispoña de sistemas de filtración axeitados para o tratamento dos vertidos, estes coeficientes afectaranse por un factor de 0,8

8) Nos vertidos efectuados mediante instalacións de saneamento privadas en zonas declaradas sensibles, de acordo co disposto no Real Decreto-Lei 11/1995 no que concerne á declaración de zonas sensibles, os parámetros de contaminación veranse afectados polo seguinte Coeficiente de Zona Sensible (CZS)

Parámetro de contaminación	Coeficiente de zona sensible
Nitróxeno total	1,1
Fósforo total	1,1
Resto de parámetros	1

Subsección terceira: Contificación do canon para usuarios específicos

Artigo 57.- Usos industriais de refrixeración e usos de producción de enerxía hidroeléctrica

1. A cota do canon resultará da adición dunha parte fixa e dunha parte variable.

2. A parte fixa da cota será de 2,50 euros por contribuínte e mes.

3. O tipo de gravame variable nas augas de refrixeración será de 0,0001 euros por metro cúbico.

4. Regulamentariamente fixaranse as condicións que deben cumprir as augas para que teñan a consideración de augas de refrixeración para o que se terán en conta os seguintes criterios:

a) O seu uso non consuntivo

b) Que se retorne ó mesmo medio no que ha foi captada

c) O non incremento dos parámetros de contaminación

5. Para os suxeitos pasivos concesionarios de auga para usos de producción de enerxía hidroeléctrica a cota variable do canon determinase de conformidade coa seguinte fórmula:

Q = kwh producidos x euros/kwh

6. A cota (Q) calcularase en función dos tipos específicos de 0,0004 euros/kwh ou 0,00025 euros/kwh en función de que o réxime de producción de enerxía hidroeléctrica sexa ordinario ou especial, respectivamente.

7. Están exentos do canon da auga os suxeitos pasivos ós que resulte de aplicación a Lei 15/2008, do 19 de decembro, do imposto sobre o dano medioambiental causado por determinados usos e aproveitamentos da auga encorada.

Artigo 58.- Usos agrícolas, forestais e gandeiros non exentos

1. A cota do canon nos usos agrícolas, forestais e gandeiros que non se atopen exentos de acordo co estabrecido no artigo 47 desta Lei resultará da adición dunha parte fixa e dunha parte variable.

2. A parte fixa da cota será de 2,50 euros por contribuínte e mes.

3. O tipo de gravame da parte variable será de 0,005 euros por metro cúbico.

Artigo 59.- Usos de augas termais e mariñas na actividade balnearia

1. A cota do canon resultará da adición dunha parte fixa e dunha parte variable.

2. A parte fixa da cota será de 2,50 euros por contribuínte e mes.

3. O tipo de gravame da parte variable nas augas termais e mariñas destinadas a uso terapéutico será de 0,05 euros por metro cúbico.

4. Regulamentariamente fixaranse as condicións que deben cumprir as augas para que teñan a consideración de augas termais e mariñas na actividade balnearia.

Artigo 60.- Usos de auga para rego de instalacións deportivas

1. A cota do canon resultará da adición dunha parte fixa e dunha parte variable.

2. A parte fixa da cota será de 2,50 euros por contribuínte e mes.

3. Nos usos non exentos da auga para o rego de instalacións deportivas o tipo de gravame da parte variable será de 0,01 euros por metro cúbico, sempre que dito uso de auga se leve a cabo de forma ambientalmente sostible mediante

acreditación da posesión de sistemas de certificación ambiental, de acordo coas condicións e requisitos que se estabrezan regulamentariamente.

4. Noutro caso, o tipo de gravame aplicable a estes usos da auga será de 0,1 euros por metro cúbico.

Artigo 61.- Usos de auga en acuicultura de auga mariña e depuradores de molusco

1. A cota do canon resultará da adición dunha parte fixa e dunha parte variable.

2. A parte fixa da cota será de 2,50 euros por contribuínte e mes.

3. O tipo de gravame da parte variable nas augas mariñas en acuicultura será de 0,0005 euros por metro cúbico.

4. O tipo de gravame da parte variable nas augas mariñas en depuradores de moluscos será de 0,001 euros por metro cúbico.

Seccion terceira: normas de aplicación

Artigo 62.- Competencias en canto á aplicación do canon

1. A xestión, inspección, recadación en período voluntario e o exercicio da potestade sancionadora en materia tributaria corresponderá á Axencia Augas de Galicia.

2. A recadación na vía de constrinximento, incluindo a concesión de aprazamentos e fraccionamentos de pagamento en período executivo, corresponderá ó órgano ou entidad que ostente as competencias xerais en materia de aplicación dos tributos propios da Comunidade Autónoma de Galicia.

3. O coñecemento das reclamacións interpostas contra os actos ditados en aplicación do canon corresponderá ós órganos económico-administrativos da Xunta de Galicia.

4. A potestade sancionadora exercerase de acordo co previsto no Título IV da Lei 58/2003, do 17 de decembro, Xeral Tributaria.

Artigo 63.- Repercusión do canon.

1. No suposto de abastecemento por entidade suministradora, ista deberá repercutir íntegramente o importe do canon sobre o contribuínte, que queda obrigado a soportalo. O canon será esixible ó mesmo tiempo que as contraprestacións correspondentes á subministración, agás nas subministracións que non sexan facturadas ós contribuíntes, mesmo os consumos propios das entidades subministradoras, que se liquidarán nos termos que se determinen regulamentariamente.

2. As entidades subministradoras deberán aplicar de oficio ós seus aboados as correspondientes cotas do canon que en cada momento se atopen vixentes, tanto no que se refire á parte fixa da cota como á parte variable.

3. A repercusión deberá facerse constar de maneira diferenciada na factura ou recibo que emita a entidade subministradora para documentar a contraprestación dos seus servizos, cos requisitos que se estabrezan regulamentariamente, quedando prohibida tanto a súa facturación como o seu cobro de forma separada, sen prexuízo do que se estabreza en relación coas subiministracións propias e as non facturadas.

4. No caso de que non efectúen lecturas mensuais, as entidades subministradoras facturarán o canon da auga ós usuarios domésticos e asimilados repartindo o volume de modo proporcional ó número de meses que comprenda o período de lectura.

5. Estabrécese a obriga das entidades subministradoras de auga de presentar autoliquidación das cantidades repercutidas ou que deberan repercutirse en concepto de canon da auga, no lugar, forma e prazos que se determinen regulamentariamente.

6. Nos termos que regulamentariamente se estabrezan, se o importe do canon non se fixo efectivo ó sustituto antes de finalizar o prazo para presentar a autoliquidación, nesta e previa xustificación da repercusión realizada, permitirase ao sustituto non ingresar as cantidades non cobradas. O anterior non se poderá levar a cabo se o sustituto admite que o contribuínte non satisfaga o canon da auga e si a do importe que supoña a contraprestación pola subministración da auga agás acreditación por parte da entidade suministradora de que o contribuínte impugnou a repercusión perante os órganos económico-administrativos competentes. Unha vez xustificado pola entidade subministradora o menor ingreso, esixirase o cumprimiento directamente ó contribuínte en vía executiva.

7. As entidades subministradoras, como obrigados a repercutir, están suxeitas ó réxime de responsabilidades e obrigas estabrecido na Lei Xeral Tributaria e demais disposicións aplicables. En particular, as entidades subministradoras de auga están obrigadas ó pagamento das cantidades correspondentes ó canon que non repercutiran ós seus aboados cando viran obrigadas a facelo. Esta obriga será esixible dende a data de expedición das facturas ou recibos que se emitisen infrinxindo as obrigas previstas neste artículo, ou dende a súa non emisión no prazo que se determine regulamentariamente nos supostos de subministracións non facturadas ou consumos propios.

8. As infraccións administrativas por defectos na aplicación do canon e as súas sancións serán as contidas na Lei Xeral Tributaria e disposicións complementarias ou concordantes, sen prexuízo do réxime específico previsto no título VII desta Lei.

Artigo 64.- Habilitación á Lei de orzamentos xerais de Galicia.

A lei de orzamentos xerais da Comunidade Autónoma poderá modificar os parámetros contitativos utilizables para o cálculo da cota do canon, así como calquera outra modificación na regulación legal do tributo.

Artigo 65.- Liquidacións e autoliquidacións

1. A Axencia Augas de Galicia liquidará o canon ós suxeitos pasivos usuarios da auga de fontes propias na forma e nos prazos que se estabrezan regulamentariamente, previa tramitación do correspondente expediente. O prazo máximo para notificar a resolución que se dite nese procedemento, así como nos procedementos de determinación do canon da auga na modalidade de carga contaminante, será dun ano.

2. No suposto do canon xestionado a través de entidades subministradoras, estas teñen a obriga de presentar autoliquidacións perante a Axencia Augas de Galicia nos termos que regulamentariamente estabreza o Consello da Xunta, quen tamén fixará os períodos de declaración, nos que se incluirán as cotas facturadas durante os mesmos.

3. No caso de concesións ou captacións propias, o Consello da Xunta poderá estabrecer a obriga de efectuar ingresos a conta.

CAPÍTULO III: Coeficiente de vertido a sistemas públicos de depuración de augas residuais

Artigo 66.- Creación do coeficiente de vertido a sistemas públicos de depuración de augas residuais

1. Mediante esta Ley Lei créase o coeficiente de vertido a sistemas públicos de depuración de augas residuais como tributo propio da Comunidade Autónoma de Galicia con natureza de taxa.

2. O coeficiente de vertido aplicarase no ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia.

3. A aplicación do coeficiente de vertido é incompatible cos tributos municipais destinados a sufragar o servizo de depuración de augas residuais, e é compatible con aqueles destinados a sufragar ó servizo de sumidoiros.

4. A normativa aplicable ó coeficiente de vertido ven constituída pola presente Lei e as súas normas de desenvolvemento, a Lei Xeral Tributaria e as súas normas de desenvolvemento, así como o Texto Refundido da Lei do Réxime Financeiro e Presupuestario de Galicia.

5. As normas de aplicación do canon da auga previstas nos artigos 62 a 65 desta Lei rexen igualmente para a aplicación do coeficiente de vertido.

Artigo 67.- Feito impoñible e afectación

1. O feito impoñible do coeficiente de vertido é a prestación do servizo de depuración das augas residuais urbanas efectuado pola Administración hidráulica de Galicia, por si ou por medio de calquera das formas previstas na lexislación administrativa para a xestión do servizo público.

2. O producto do coeficiente de vertido será destinado ó financiamento dos gastos de explotación e, no seu caso, de investimento das infraestruturas de depuración que xestione a Administración hidráulica de Galicia.

Artigo 68.- Suxeito pasivo e devengo

1. O coeficiente será de aplicación ós suxeitos pasivos do canon da auga indicados no artigo 46 desta Lei cuxos vertidos se realizan a un sistema de depuración xestionado pola Administración hidráulica de Galicia. De oficio ou a instancia de parte non se aplicará o coeficiente a aqueles usuarios que acrediten que os seus vertidos de augas residuais non están conectados nas instalacións de depuración xestionadas pola Administración hidráulica de Galicia.

2. Nos supostos de transporte e baleirado de fosas sépticas nas instalacións de depuración ás que se refire este artigo, o xestor delas comunicará os datos relativos ó volume vertido e ó suxeito pasivo á Axencia Augas de Galicia, quen emitirá a liquidación correspondente.

3. O inicio da aplicación do coeficiente terá lugar ó mes seguinte do comezo da prestación do servizo por parte da Administración hidráulica de Galicia.

4. O devengo do coeficiente de vertido prodúcese nos mesmos termos que o devengo do canon da auga indicado no artigo 61 desta Lei.

Artigo 69.- Base impoñible

A base impoñible do coeficiente de vertido determínase de acordo coas regras estabrecidas nos artigos 48 a 50 da presente Lei.

Artigo 70.- Cota tributaria

A cota tributaria do coeficiente de vertido é igual á suma da parte fixa e variable do canon da auga, determinadas consonte ó previsto nos artigos 52 a 61 da presente Lei, correspondentes a cada suxeito pasivo.

TÍTULO QUINTO: DA PLANIFICACIÓN HIDROLÓXICA.

Artigo 71.- Principios xerais.

1. Tódala actuación administrativa sobre as augas e os béns obxecto de regulación por esta Lei debe subordinarse ó contido da Planificación hidrolóxica. Os particulares, nos termos deducidos da lexislación estatal sobre augas, quedan suxeitos ó contido da planificación hidrolóxica.

2. Existirá un Plan hidrolóxico para a Demarcación hidrográfica de Galicia Costa.

3. Igualmente deberá formarse un programa de medidas para dita Demarcación coa finalidade de acadar os obxectivos ambientais previstos na lexislación estatal de augas.

Artigo 72.- Competencias.

1. A competencia para a elaboración do Plan Hidrolóxico da Demarcación hidrográfica de Galicia Costa e do programa de medidas corresponde á Axencia Augas de Galicia.

2. Na elaboración do Plan Hidrolóxico da Demarcación Hidrográfica de Galicia Costa e do programa de medidas quedará asegurada:

a) A información e participación do público no proceso de elaboración de ditos documentos nos prazos regulados na lexislación estatal de augas.

b) A participación no trámite do Consello para o uso sostible da auga.

c) Un acto final de aprobación polo Consello da Xunta. No caso do Plan Hidrolóxico da Demarcación Hidrográfica de Galicia Costa, este trámite precederá ó envío do Plan ó Goberno da Nación para a súa aprobación final no marco do disposto polo ordenamento xurídico aplicable.

3. A través da Axencia Augas de Galicia, a Comunidade Autónoma de Galicia participará na elaboración e aprobación da planificación hidrolóxica do resto de demarcacións hidrográficas existentes no territorio galego.

Artigo 73.- Documentos e finalidades.

1. O Plan Hidrolóxico da Demarcación Hidrográfica constará dos documentos enumerados na lexislación estatal de augas.

2. O Programa de medidas estabrecerá aquelas que sexan necesarias para acadar os obxectivos medioambientais regulados na lexislación estatal. En particular coidarase da súa coordinación cos Plans Galegos de Abastecemento e Saneamento regulados nesta Lei.

Artigo 74.- Efectos dos instrumentos de planificación.

1. O Plan Hidrolóxico da Demarcación Hidrográfica de Galicia Costa vencellará ós plans de ordenación do territorio e urbanísticos que deberán adaptarse ás súas determinacións.

2. O Plan Hidrolóxico deberá recoller as zonas protexidas pola lexislación ambiental e de protección da natureza.

3. Poderán ser declaradas de protección especial determinadas zonas, cuncas ou tramos de cuncas, acuíferos ou masas de auga polas súas características naturais ou interese ecolóxico, de acordo coa lexislación ambiental e de protección da natureza. O Plan Hidrolóxico recollerá a clasificación de ditas zonas e as condicións específicas para a súa protección.

4. A aprobación do Plan Hidrolóxico así como do Plan de medidas determinará respecto dos seus estudos, traballos de investigación, actuacións, proxectos e obras previstas, a declaración de utilidade pública a efectos de expropiación.

TÍTULO SEXTO: RÉXIME ESPECIAL DE PROTECCIÓN DA CALIDADE DAS AUGAS DAS RÍAS DE GALICIA

Artigo 75.- Obxecto e ámbito.

1. É obxeto do presente Título previr, minimizar, correxir ou, no seu caso, impedir os efectos prexudiciais que determinadas obras, instalacións e actividades públicas ou privadas poidan ter sobre a calidade das augas das rías de Galicia, a través das medidas que nel se estabrecen.

2. En particular, o presente Título será de aplicación ós vertidos, tanto líquidos coma sólidos, que, de xeito directo ou indirecto, se realicen dende tierra ás rías de Galicia no ámbito territorial indicado no apartado 4 e sen prexuízo do disposto no artigo 78.7.

3. Exclúense do ámbito de aplicación do presente Título os vertidos efectuados dende buques e outras instalacións flotantes cuxa competencia corresponda á Administración do Estado.

4. O ámbito territorial ó que se refiere o apartado 2 é a zona terrestre correspondente ás cuncas dos municipios ribeiregos vertentes ó interior das rías de Foz, Viveiro, O Barqueiro, Ortigueira, Cedeira, Ferrol, Ares-Betanzos, A Coruña, Corme-Laxe, Camariñas, Lires, Corcubión, Muros-Noia, Arousa, Pontevedra, Aldán, Vigo e Baiona. No anexo I desta Lei indicanse os límites xeográficos exteriores das mencioadas rías.

Artigo 76.- Vertidos de residuos.

1. Queda prohibido efectuar calquera tipo de vertido de residuos ás augas das rías de Galicia, agás cando estes sexan utilizados como recheos e estean debidamente autorizados, unha vez constatada a ausencia de afección á calidade das augas de acordo co previsto no anexo II desta Lei.

2. Cando os recheos puidesen afectar á conservación e rexeración dos recursos mariños requerirase informe preceptivo e vinculante da Consellería competente en materia de pesca.

3. As autoridades competentes, e en particular os Concellos e demais Entidades Locais, denegarán as correspondentes licencias de obras, de apertura e de actividades, respecto de aquelas que non estean debidamente autorizadas de acordo co previsto no apartado anterior.

Artigo 77.- Obxectivos de calidade das augas.

1. Estabrecense como obxectivos de calidade das augas das rías de Galicia os indicados no anexo II da presente Lei. Estes obxectivos de calidade terán o carácter de mínimos.

2. Os métodos de análise de referencia para a determinación dos parámetros considerados nos obxectivos de calidade do punto anterior, así como o procedemiento para o seu control, serán determinados regulamentariamente.

3. En calquera caso, os anteriores obxectivos de calidade entenderanse modificados no caso de que por parte da Unión Europea ou do Estado se ditaran obxectivos de calidade máis estrictos, ou ben referentes a novos parámetros, particularmente no relativo ás normas de calidade para as augas de baño, de calidade das augas para a producción de moluscos e outras especies mariñas, ou ben en relación co vertido de sustancias perigosas dende terra ó mar.

Artigo 78.- Normas sobre vertidos de augas residuais industriais.

1. No ámbito territorial indicado no artigo 75.4 queda prohibido efectuar vertidos de augas residuais industriais ás rías de Galicia sen contar coa previa e preceptiva autorización, que corresponde outorgar á Axencia Augas de Galicia.

2. Non poderán outorgarse licencias municipais de obras, de apertura e de actividades de natureza diferente á doméstica sen que, previa e expresamente, os seus promotores obtiveran a autorización á que se refire o párrafo anterior.

3. As mencioadas autorizacións de vertido outorgaranse de conformidade coa vixente lexislación en materia de costas e de protección ambiental e coa presente Lei, sen prexuízo da concesión de ocupación do dominio público marítimo-terrestre se fóra necesaria, e de maneira que os límites impostos á calidade das augas residuais se adecuen ós obxectivos de calidade indicados no artigo anterior.

4. A autorización de vertido non será efectiva, e polo tanto este non poderá levarse a cabo, sen a comprobación previa das condicións impostas en dita autorización, entre as que necesariamente se atoparán as relativas á adecuación dos sistemas de tratamento do vertido ós límites que se impoñan.

5. En todo caso, a Axencia Augas de Galicia poderá prohibir, no ámbito territorial a que se refire o artigo 76 da presente Lei, aqueles procesos industriais cuxos efluentes, malia o tratamento ó que sexan sometidos, poidan constituir un risco de contaminación do dominio público superior ó admisible de acordo co estabrecido nesta Lei, ben sexa no seu funcionamento normal ou no caso de situacións previsibles.

6. Igualmente, non poderán autorizarse vertidos de augas residuais industriais cuxa carga contaminante supere os valores límite de emisión estabrecidos no anexo III, que en ningún caso poderán ser acadados mediante dilución no punto de toma de mostras antes da súa incorporación á conducción de vertido. As mesmas previsións do artigo 77.3 serán de aplicación para estes límites. Os métodos analíticos de referencia para estes parámetros, así como o procedemento para o seu control, serán determinados regulamentariamente.

7. Os límites de emisión estabrecidos no punto anterior poderán ser de aplicación, asimesmo, a cada un dos vertidos que, xunto con outro ou outros vertidos dun mesmo ou outro estabrecemento, poidan conformar un vertido único final, mesmo no caso de que ditos estabrecementos se atopasen fora do ámbito estabrecido no artigo 75 da presente Lei. Neste último caso, ditos vertidos quedarán tamén suxeitos ó réxime de autorización previsto neste título, previa motivación do seu risco de afección á ría de que se trate. A estes efectos, a medición da contaminación dos efluentes realizarase no punto de saída do vertido de cada un dos estabrecementos separadamente.

8. Nas autorizacións de vertido, a Axencia Augas de Galicia poderá motivadamente impoñer a instalación de sistemas de medición e análise en continuo dos efluentes, así como de transmisión de datos en tempo real.

TÍTULO SÉTIMO: RÉXIME DE INFRACCIÓNS E SANCIÓNS.

CAPITULO I: Disposicións de carácter xeral

Artigo 79.- Principios.

1. Constitúen infraccións administrativas as accións ou omisións dos distintos suxeitos responsables tipificadas e sancionadas nos artigos seguintes.

2. As infraccións e as sancións reguladas neste Título entendense sen prexuízo das responsabilidades civís, penais ou de outra orde nas que poidan incorrer o seus autores.

3. O regulado neste Título é de plena aplicación no ámbito territorial definido no artigo 6.1.a) da presente Lei. Nas cuncas intercomunitarias aplicaranse só as infraccións e sancións relativas ó ámbito do abastecemento, saneamento e depuración de augas residuais, en consonancia coas competencias da Comunidade Autónoma de Galicia nas mesmas.

4. No non regulado por este Título aplicarase o estabrecido na lexislación básica do Estado sobre o exercicio da potestade sancionatoria.

CAPITULO II: Infraccións e sancións

Artigo 80.- Infraccións leves.

Consideranse infraccións leves:

a) As accións ou omisións que causen dano ás augas superficiais, subterráneas, de transición ou costeiras e ós demais béns do dominio público hidráulico, sempre que a valoración do dano non supere os 15.000 euros.

b) O incumprimiento das condicións impostas nas concesións e autorizacións administrativas reguladas na lexislación de augas e costas e na presente Lei; así como o incumprimiento das condicións da autorización de vertido a sistemas de saneamento, sempre que non se causen daños ó sistema ou ben estes non sexan superiores a 15.000 euros.

c) A captación de augas superficiais ou subterráneas sen a correspondente concesión ou autorización cando sexa precisa, así como a realización de traballos ou mantemento por calquera medio que faga presumir a realización ou a continuación da captación de ditas augas.

d) A execución de obras, traballos, sementeiras ou plantacións, sen a debida autorización administrativa, nas canles públicas ou nas zonas suxeitas legalmente a algún tipo de limitación no seu destino ou uso, nos supostos en que non se

deriven de tales actuacións danos para o dominio público ou, de producirse, a súa valoración non supere os 15.000 euros.

e) Os vertidos que poidan alterar a calidade da auga ou as condicións ambientais ou hidráulicas do medio receptor, efectuados sen contar coa autorización correspondente, cuando non existan danos derivados para o dominio público o ben cando estes non sexan superiores a 15.000 euros; así como os vertidos non autorizados ós sistemas de saneamento cando non existan daños derivados para as obras hidráulicas ou ben cando estes non sexan superiores a 15.000 euros.

f) A invasión ou a ocupación das canles e leitos ou a extracción de áridos neles sen a correspondente autorización, cando non se deriven danos para o dominio público ou, de producirse estes, a valoración non supere os 15.000 euros.

g) O dano ás obras hidráulicas ou plantacións e a sustracción ou daños ós materiais acopiados para a súa construcción, conservación, limpeza e monda, nos supostos en que a valoración de tales danos, o do sustraído, non supere os 15.000 euros.

h) O corte de árbores, ramas, raíces, arbustos ou vexetación riparia ou acuícola nos leitos, canles, ribeiras ou marxes sometidos ó réxime de servidume ou policía sen autorización administrativa, agás para os supuestos nos que a valoración do beneficio reportado pola infracción supere os 15.000 euros.

i) A navegación sen autorización legal.

j) O cruce de canais ou canles en sitio non autorizado por persoas, gando ou vehículos.

k) A desobediencia ás ordes ou requirimentos do persoal da Axencia Augas de Galicia no exercicio das funcións que ten encomendadas, así como a obstaculización de dito exercicio.

l) O incumprimento dos deberes de colaboración.

m) O incumprimento de calquera prohibición estabrecida nesta Lei ou na normativa de aplicación, así como a omisión dos actos a que obrigan, sempre que no estean considerados como infraccións graves ou moi graves.

n) O incumprimento do deber de instalar un contador homologado.

o) O incumprimento das obrigas de medición directa dos consumos.

p) A apertura de pozos e a instalación neles de instrumentos para a extracción de augas subterráneas sen dispoñer da correspondiente concesión ou autorización para a extracción de augas.

Artigo 81.- Infraccións graves e moi graves.

1. Consideraranse infraccións graves ou moi graves as enumeradas no artigo anterior cando dos actos e omisións previstos se deriven para o dominio público danos cuxa valoración supere os 15.000 e 150.000 euros respectivamente. Da mesma forma, a infracción recollida na letra p) do artigo anterior terá a consideración de grave ou moi grave cando a cantidade adeudada supere os 15.000 e 150.000 euros, respectivamente.

2. Asimesmo, poderán ser calificadas de graves ou moi graves, segundo os casos, as infraccións consistentes nos actos e omisións que supoñan un incumprimento desta Lei e da demais lexislación vixente en materia de augas, de acordo cos criterios que se enumeran no artigo seguinte, en función dos prexuízos que deles se deriven para as características ambientais e hidrolóxicas específicas da cunca ou do entorno e para o réxime de aproveitamento do dominio público hidráulico no tramo de río ou de litoral, acuífero ou termo municipal onde se produza a infracción.

Artigo 82.- Criterios para a determinación e gradación da infracción.

1. Para a determinación da maior ou menor gravedade das infraccións definidas nos artigos anteriores, así como da sanción a impoñer, teranse en conta os seguintes criterios, sen prexuízo dos xa previstos na normativa xeral sobre procedemento administrativo sancionador:

a) A repercusión na orde e aproveitamento do dominio público.

b) A súa trascendencia na seguridade das persoas e béns.

c) A existencia de dolo.

d) O grado de participación do suxeito responsable e a contificación do beneficio obtido, no seu caso.

e) O deterioro producido no estado e nas funcións do recurso e do seu entorno.

2. Considerarase atenuante que a persoa infractora exprese o seu arrepentimento espontáneo e voluntario, cando este se manifeste no recoñecemento dos feitos e na dilixente adopción de medidas correctoras para mitigar o dano en principio causado, tendo igualmente en conta os criterios recollidos no apartado anterior.

3. Será agravante que na conducta da persoa infractora se aprecie unha especial vontade ou actitude tendente a agravar o dano inicialmente causado, ou que da falta de colaboración ou axuda para a súa reparación ou mitigación se orixine un dano maior do inicialmente previsto.

Artigo 83.- Sancións.

1. Poderán impoñerse as seguintes sanciones:

a) Infraccións leves, multa de ata 30.000 euros.

b) Infraccións graves, multa dende 30.001 ata 300.000 euros.

c) Infraccións moi graves, multa dende 300.001 ata 600.000 euros.

2. En todo caso, o réximen previsto no apartado anterior acomodarase da forma regulada neste apartado ós supostos que se indican:

a) Poderán sancionarse con multa de ata 5.000 euros as infraccións leves do artigo 80 contempladas nos apartados d), f) e g), sempre que non se derivaran delas danos para os béns de dominio público, así como as previstas nos apartados i), j), k) e m) do devandito artigo.

b) No caso da infracción tipificada no apartado b) do artigo 80, cando o incumprimento de condicións non dera lugar á declaración de caducidade ou revogación da concesión ou autorización administrativa, a multa aplicable poderá tamén ascender ata 15.000 euros.

c) No caso das infraccións tipificadas nos apartados a), d), f) e g) do artigo 80, cando existan danos para o dominio público ou se obtivera un beneficio segundo o previsto no apartado h) do mesmo artigo, a multa non será inferior ó dobre de ditos importes, cun mínimo de 600 euros e un máximo de 30.000 euros.

d) No caso das infraccións tipificadas nos apartados c) e e) do artigo 80, a multa será superior en tódolos casos a 1.500 euros, cun máximo de 5.000 euros se non se produciron danos, e non será inferior ó triple dos danos que puideran terse ocasionado ou do beneficio obtido coa infracción, cun máximo de 30.000 euros.

e) No suposto da infracción tipificada no apartado b) do mesmo artigo, cando o incumprimiento de condicións dera lugar á declaración de caducidade ou revogación da concesión ou autorización administrativa previamente outorgada, a multa aplicable será como mínimo de 15.001 euros e máximo de 30.000 euros.

3. A sanción poderá levar consigo a consecuencia accesoria consistente no decomiso dos efectos provintes da infracción, dos instrumentos con que se executara, dos obxectos que constitúan o seu soporte material e das ganancias derivadas dela, calesquera que sexan as transformacións que puideran experimentar, agás que estas ou aqueles pertenzan a un terceiro de boa fe non responsable da infracción que os adquirira legalmente.

CAPITULO III: Procedemento

Artigo 84.- Procedemento e medidas cautelares.

1. A facultade de instruir os procedementos sancionadores e de resolvelos corresponde á Axencia Augas de Galicia segundo a distribución funcional que se

regula no Título II desta Lei. No caso de infraccións relativas ós sistemas de saneamento, será competente a Administración xestora do sistema.

2. Mediante acordo motivado poderanse adoptar medidas cautelares dirixidas a asegurar a eficacia da resolución final. Estas medidas consistirán fundamentalmente na suspensión temporal de actividades ou das concesións ou autorizacións e no estabrecemento de fianzas que garantan tanto o cobro da sanción que poida recaer coma a reparación ou reposición dos béns danados, así como calquera outra medida de corrección, control ou seguridade que impida a extensión do dano.

3. Igualmente, e con carácter excepcional, previamente á incoación do expediente sancionador, con audiencia ó interesado e mediante resolución fundada en dereito, o órgano competente para o exercicio da potestade sancionadora ou aquel ó que corresponda a función inspectora, poderá adoptar e impoñer á persoa presuntamente responsable de calquera dos feitos tipificados como infraccións por esta Lei, medidas cautelares cuxa asunción inmediata sexa necesaria para evitar o mantemento dos danos que puideran estar sendo ocasionados ou para mitigalos. Estas medidas poderán consistir na paralización da actividade ou das obras.

No caso de que as medidas cautelares sexan adoptadas por aquel ó que corresponda a función inspectora, estas medidas deberán ser ratificadas polo órgano competente para exercer a potestade sancionadora no prazo máximo de catro días naturais.

4. O prazo máximo para a tramitación e resolución do procedemento sancionador será dun ano dende la data da súa iniciación. Se se sobrepasa dito plazo, producirase a caducidade do procedemento na forma prevista pola lexislación básica do Estado.

Artigo 85.- Reparación do dano causado e reposición das cousas ó seu estado primitivo.

1. Con independencia das sancións que se impoñan, poderá esixirse ás persoas infractoras a reparación dos danos e prexuízos ocasionados ó dominio público, así como a reposición das cousas ó seu estado anterior, e cando elo non sexa posible, fixaranse as indemnizacións que procedan.

2. A esixencia de repoñer as cousas ó seu primitivo estado obrigará á persoa infractora a destruir ou derrubar toda clase de instalacións ou obras ilegais e a executar cantos traballos sexan precisos para tal fin, de acordo cos plans, forma e condicións que fixe o órgano competente.

3. Naqueles supostos nos que se aprecie forza maior ou caso fortuito e non exista unha infracción administrativa, pero nos que se produza un dano ó dominio público ou ás súas zonas de servidume e policía por causa do depósito ou vertido de obxectos, materiais ou sustancias de calquera clase, a persoa causante do

dano terá a obriga de repoñer as cousas ó seu primitivo estado, o que se concretará na retirada do obxecto, material ou sustancia, así como na reposición do medio natural afectado. Esta obriga de repoñer en ningún caso terá a consideración de sanción.

4. A reparación do dano poderá tramitarse nun procedemento administrativo distinto do sancionador.

5. Se a persoa infractora ou causante do daño non executa as accións necesarias para reparar o dano causado, procederase á execución subsidiaria, previo apercibimento á persoa infractora e estabrecemento dun prazo para a execución voluntaria. Non será necesario o apercibiminto previo cando da persistencia da situación puidera derivarse un perigo inminente para a saúde humana ou o medio ambiente.

6. A obriga de repoñer as cousas ó seu estado primitivo ou de reparar os danos causados ó dominio público prescribirá nun prazo de quince anos.

Artigo 86.- Multas coercitivas e prohibición de obter subvencións.

1. A Axencia Augas de Galicia poderá impoñer multas coercitivas para a execución das súas resolucións no caso de incumprimento, especialmente nos supostos de reparación dos danos causados no dominio público.

2. Estas multas poderán impoñerse de xeito sucesivo e reiterado. Impoñeranse cantas veces se incumpran os requirimentos efectuados, cunha periodicidade canto menos quincenal, ata o cumprimento do ordeado e por un importe igual ou inferior, en cada caso, ó 10% do custo da reparación ou da cantidade correspondente á infracción cometida. A contía de cada unha das multas coercitivas non superará o importe da sanción fixada pola infracción cometida.

3. As persoas ou entidades que foran sancionadas de manera firme pola comisión de infraccións de carácter grave ou moi grave, non poderán obter subvencións no ámbito das competencias da Axencia Augas de Galicia, ata que non executaran as medidas correctoras pertinentes e satisfaceran a sanción.

Artigo 87.- Da potestade sancionadora das entidades locais.

1. As entidades locais, comprendidos os consorcios e as mancomunidades, serán competentes para a incoación, tramitación e resolución dos procedementos sancionadores, en aplicación das súas ordenanzas locais.

2. As ordenanzas locais poderán regular un réxime de infraccións propio que desenvolva os siguientes criterios mínimos de antixuridicidade: o incumprimento do réxime regulador do abastecemento ou do saneamento segundo os principios previstos nesta Lei e nas súas normas de desenvolvemento así como o

incumprimento dos condicionados ou esixencias das autorizacións ou das resolucións adoptadas pola entidade local na prestación dos servizos e no exercicio das súas competencias.

3. As sancións que estabrezan as ordenanzas locais por infraccións en materias de abastecemento e saneamento da súa competencia serán dun máximo de 100.000 euros, agás que outra norma con rango de Lei autorice un importe superior.

4. Tamén poderán as ordenanzas locais estabrecer sancións pecuniarias, de suspensión de autorizacións, peche de instalacións ou prohibición de utilización de instalacións ou servizos públicos.

5. No exercicio das súas competencias, as entidades locais poderán adoptar as medidas cautelares reguladas no artigo 85 desta Lei.

Artigo 88.- Prescrición.

1. As infraccións reguladas nesta Lei prescribirán nos seguintes prazos:

a) Un ano no caso de infraccións leves.

b) Tres anos no caso de infraccións graves.

c) Cinco anos no caso de infraccións moi graves.

O prazo contarase dende a comisión do feito ou dende a detección do dano, se este non fóra inmediato.

2. As sancións a que se refire esta Lei prescribirán nos seguintes prazos:

a) Las sancións impostas por infraccións leves prescribirán ó ano.

b) As sancións impostas por infraccións graves prescribirán ós dous anos.

c) As sancións impostas por infraccións moi graves prescribirán ós tres anos.

O prazo de prescrición comezará a contarse dende o día siguiente a aquel no que adquira firmeza a resolución en vía administrativa pola que se impón a sanción.

CAPITULO IV: Infraccións e sancións tributarias

Artigo 89.- Infracción tributaria por incumprir a obriga de repercutir o canon da auga ou o coeficiente de vertido a sistemas de depuración na factura de auga

1. Constitúe infracción tributaria incumprir a obriga de repercutir o canon de auga ou o coeficiente de vertido a sistemas de depuración nas facturas ou recibos que emita a entidade subministradora para documentar a contraprestación dos seus servizos. Neste suposto incluése o incumprimento da obriga de liquidar o canon da auga non subministros non facturados aos abonados, mesmo os consumos propios das entidades subministradoras, nos termos que regulamentariamente se determinen.

2. A infracción tributaria será leve cando o importe non facturado de canon de auga ou do coeficiente de vertido sea inferior ou igual a 3.000 euros ou, sendo superior, o número de recibos de auga emitidos sen incluír o canon da auga ou o coeficiente de vertido sexa inferior ou igual a 10.

3. A infracción tributaria será grave cando o importe non facturado de canon de auga ou do coeficiente de vertido sexa superior a 3.000 euros.

4. A base da sanción será o canon de auga ou o coeficiente de vertido non facturado como consecuencia da comisión da infracción.

5. A sanción por infracción leve consistirá nunha multa pecuniaria proporcional do 25% da base.

6. A sanción por infracción grave consistirá nunha multa pecuniaria proporcional do 40% da base.

7. As sancións anteriores graduaranse incrementando a porcentaxe indicada nos apartados anteriores conforme aos criterios de comisión repetida de infraccións tributarias e de prexuizo económico para a facenda pública, cos incrementos porcentuais previstos para cada caso nos parágrafos a) e b) do apartado 1 do artigo 187 da Lei Xeral Tributaria.

Artigo 90.- Infracción tributaria por repercutir incorrectamente o canon da auga ou o coeficiente de vertido a sistemas de depuración con prexuízo económico para a Facenda Pública

1. Constitúe infracción tributaria repercutir incorrectamente o canon da auga ou o coeficiente de vertido a sistemas de depuración nas facturas ou recibos que emita a entidade subministradora para documentar a contraprestación dos seus servizos, ou repercutilo en documento separado, cando de dita repercusión incorrecta se produza ou se poida producir prexuízo económico para a facenda pública.

2. A base da sanción será a diferenza entre o canon da auga repercutido e o que procedía repercutir.

3. A calificación da sanción como leve ou grave, así como a determinación da súa sanción, realizarase de acordo co establecido nos apartados 2 a 7 do artigo anterior.

Artigo 91.- Infracción tributaria por repercutir incorrectamente o canon da auga ou o coeficiente de vertido a sistemas de depuración sen prexuízo económico para a Facenda Pública

1. Constitúe infracción tributaria leve repercutir incorrectamente o canon da auga ou o coeficiente de vertido a sistemas de depuración nas facturas ou recibos que emita a entidade subministradora para documentar a contraprestación dos seus servizos, ou repercutilo en documento separado, cando de dita repercusión incorrecta non se produciese ou non se poida producir prexuízo económico para a facenda pública.

2. A sanción será de 10 euros por cada documento incorrectamente expedido ou utilizado.

Artigo 92.- Réxime sancionador aplicable

1. As infraccións tributarias referidas ó canon da auga ou ó coeficiente de vertido a sistemas de depuración non contidas nos artigos anteriores calificaranse e sancionaranse de acordo co previsto na normativa xeral tributaria.

2. Igualmente, o procedemento para a aplicación do réxime sancionador será o previsto na normativa xeral tributaria.

DISPOSICIÓNS ADICIONAIS.

Primeira.- Constitución da Axencia Augas de Galicia e entrada en funcionamento.

1. A Axencia Augas de Galicia constituirase no prazo máximo de seis meses trala entrada en vigor desta Lei. A Axencia quedará efectivamente constituida na data de entrada en vigor do Estatuto da mesma a que se refire a disposición adicional terceira da presente Lei.

2. A Axencia Augas de Galicia iniciará o exercicio da súa actividade dentro do prazo que regulamentariamente se estabreza a partir da súa constitución efectiva.

3. Na mesma data de entrada en funcionamiento da Axencia considerararanse extinguidos o Organismo Autónomo Augas de Galicia e o Ente Público Obras e Servizos Hidráulicos.

4. En tanto en canto non inicie a súa su actividade a Axencia Augas de Galicia, manterase a actual configuración e regulación dos organismos públicos a extinguir

e o personal destes continuará exercendo as funcións que terá que asumir a nova entidade pública.

5. Iniciada a actividade da Axencia e no caso de que non estivera nomeada a Dirección, a Presidencia do extinto Organismo Autónomo Augas de Galicia exercerá provisionalmente as funciones que esta Lei atribúe á Dirección.

6. Mentres os órganos colexiados da Axencia Augas de Galicia non estean constituidos efectivamente, en especial o Consello de Administración, a propia Presidencia da Axencia asumirá as funciones dos órganos correspondentes que lle sexan precisas para garantir o funcionamiento do ente público.

Asimesmo, en tanto non se produza o inicio efectivo da actividade da Axencia, a súa Presidencia quedará habilitada para ditar os actos e disposicións que sexan necesarias para a posta en funcionamento do ente.

Segunda.- Subrogación nos dereitos e obrigas e na titularidade de béns.

1. Na data da súa entrada en funcionamento, a Axencia subrogarase nos dereitos e obrigas de todo tipo que teña o Organismo Autónomo Augas de Galicia e o Ente Público Obras e Servizos Hidráulicos.

2. Os béns de titularidade dos Organismos mencioados no apartado anterior consideraranse na mesma data de titularidade da Axencia Augas de Galicia, considerándose á mesma coma a entidade que exerce as competencias correspondentes en relación ós béns adscritos ou cedidos a ditos Organismos.

Terceira.- Estatuto da Axencia.

1. O Estatuto da Axencia desenvolverá dende o punto de vista organizativo e de funcionamento as disposicións desta Lei de acordo cos principios de desconcentración de funcións e participación das Administracións competentes, das persoas usuarias e doutras entidades representativas de intereses no territorio de Galicia.

2. No prazo de seis meses a partir do día da publicación desta Lei no Diario Oficial de Galicia, o Conselleiro competente en materia de augas deberá presentar para a súa aprobación polo Consello da Xunta, o Estatuto da Axencia.

Cuarta.- Persoal do Organismo Autónomo Augas de Galicia

1. O persoal funcionario de carreira que preste servizos con carácter definitivo no Organismo Autónomo Augas de Galicia e que non pase a prestar servizos como funcionario en servizo activo na Axencia, poderá optar mediante solicitude por integrarse no cadro de persoal laboral da Axencia Augas de Galicia como persoal laboral fixo desta, con efectos dende a data da entrada en funcionamiento da Axencia e con recoñecemento dos trienios perfeccionados na contía recoñecida con anterioridade no momento da integración, quedando no seu corpo ou escala

de orixe na situación de excedencia voluntaria por incompatibilidade de conformidade coa lexislación sobre función pública de Galicia. No suposto de reingreso na Administración autonómica galega terán dereito ó recoñecemento do tempo que permaneceran en tal situación, para efectos de antigüidade.

No caso de que no exercitara dita opción, o persoal ó que se refire o párrafo anterior, cesará nos seus postos de traballo por amortización deles, séndolle de aplicación o previsto no artigo 65.4º do Decreto Lexislativo 1/2008, do 13 de marzo, polo que se aproba o Texto refundido da Lei de Función Pública de Galicia.

2. O persoal laboral fixo que preste servizos con carácter definitivo no Organismo Autónomo Augas de Galicia poderá optar mediante solicitude por integrarse no cadro de persoal laboral da Axencia Augas de Galicia como persoal laboral fixo desta, con efectos dende a data de entrada en funcionamento da Axencia e con recoñecemento dos trienios na contía recoñecida con anterioridade no momento da integración, quedando no seu grupo e categoría na situación de excedencia voluntaria por incompatibilidade de acordo co seu réxime xurídico laboral aplicable. No suposto de reingreso na Administración autonómica galega terán dereito ó recoñecemento do tempo que permaneceran en tal situación, para efectos de antigüidade.

No caso de non exercitar dita opción, ó personal a que se refire o párrafo anterior aplicaranse as previsións contidas no artigo 7.2.a).a.7 do V convenio colectivo único para o persoal laboral da Xunta de Galicia.

3. O persoal interino que preste servizos no Organismo Autónomo Augas de Galicia cesará como tal por amortización do posto de traballo.

Non obstante, o persoal a que se refire o párrafo anterior pasará a incorporarse no cadro de persoal laboral da Axencia Augas de Galicia como persoal laboral temporal dela, con efectos dende a data da entrada en funcionamento da Axencia e con recoñecemento da antigüidade que tivera recoñecida na Administración.

4. As solicitudes de integración previstas nos apartados 1 e 2 da presente disposición serán dirixidas por escrito á Presidencia da Axencia Augas de Galicia e durante o prazo que regulamentariamente se determine.

Examinadas as solicitudes e á vista das necesidades de persoal da Axencia, resolverase sobre elas.

Quinta.- Persoal do Ente Público Obras e Servizos Hidráulicos

O persoal laboral fixo que preste servizos con carácter definitivo no Ente Público Obras e Servizos Hidráulicos, ou se atope en excedencia ou noutra situación administrativa, integrarase no cadro de persoal laboral da Axencia Augas de Galicia como persoal laboral fixo desta, con efectos dende a data da entrada en funcionamento da Axencia e con recoñecemento das condicións retributivas que deriven da súa situación de orixe e dos trienios perfeccionados na contía recoñecida con anterioridade no momento da integración.

A efectos do personal da entidad de dereito público a que se refire o párrafo anterior, entenderase que existe sucesión de empresas entre ámbolos dous organismos públicos de acordo coa subrogación estabrecida na disposición adicional segunda desta Lei.

Sexta.- Persoal laboral temporal ou indefinido

O persoal laboral temporal ou indefinido que preste servizos no Organismo Autónomo Augas de Galicia ou no Ente Público Obras e Servizos Hidráulicos cesará como tal por amortización do posto de traballo, sen prexuízo do establecido na disposición transitoria décima do V convenio colectivo para o persoal laboral da Xunta de Galicia en relación co persoal laboral indefinido do Organismo Autónomo Augas de Galicia.

Non obstante, o persoal a que se refiere o párrafo anterior pasará a incorporarse no cadro de persoal laboral da Axencia Augas de Galicia coa mesma condición que ostentaba nos mencionados organismos, con efectos dende a data da entrada en funcionamento da Axencia e con recoñecemento da antigüidade que tivera recoñecida no Organismo Autónomo Augas de Galicia ou no Ente Público Obras e Servizos Hidráulicos.

Sétima.- Cadro de persoal da Axencia

A integración ou incorporación do persoal a que se refiren as disposicións adicionais cuarta, quinta e sexta da presente Lei axustarase á estrutura, características e organización do cadro de persoal da Axencia Augas de Galicia que no seu momento se aprobe e realizarase conservando os dereitos recoñecidos na presente Lei ó persoal afectado.

No cadro de persoal da Axencia os postos de traballo estruturaranse baixo os principios de eficacia e eficiencia organizativa e nel garantizarase o mesmo réxime retributivo por categorías, sen prexuízo das peculiaridades específicas do posto, dentro dos límites que en todo caso se establezan na lei anual de orzamentos xerais da comunidade autónoma.

Oitava.- Obras hidráulicas de interese da Comunidade Autónoma de Galicia.

O réxime xurídico regulado nos artigos 28 e 29 desta Lei en relación á declaración e efectos xurídicos da declaración, respectivamente, das obras hidráulicas de intereses xeral no ámbito do abastecemento, saneamento e depuración de augas residuais, así como no da conservación e mellora do dominio público hidráulico, é aplicable ó resto de obras hidráulicas segundo a definición de obra hidráulica que se contén no artigo 2 desta Lei.

Novena.- Adaptación de Ordenanzas municipais.

En tanto non aparezan os regulamentos-marco a que se refiren os artigos 31 e 32 desta Lei, o prazo de adaptación das Ordenanzas municipais ó previsto nesta Lei será dun ano a contar dende a súa entrada en vigor.

Décima .- Informe previo da Axencia Augas de Galicia.

A Axencia Augas de Galicia emitirá informe previo en cantas actuacións das distintas Consellerías da Xunta garden relación coa utilización da auga e a realización de obras hidráulicas, especialmente nos ámbitos de abastecemento, saneamento e depuración de augas residuais.

Décimoprimeira .- Ría de Ribadeo

O Consello da Xunta de Galicia promoverá, de común acordo co Goberno do Principado de Asturias, a regulación correspondente para a protección da calidade das augas da ría de Ribadeo.

Décimosegunda .- Autorización de vertidos de augas residuais municipais de natureza urbana ou doméstica

Enténdese que contan con autorización administrativa os vertidos de augas residuais municipais de natureza urbana ou doméstica, producidos no ámbito territorial previsto no artigo 6.1.a) da presente Lei e tamén os producidos dende terra ó litoral galego, que se integren na programación de actuacións de saneamento da Administración hidráulica de Galicia.

Todo elo sen prexuízo de que a Axencia Augas de Galicia, previa audiencia das correspondentes entidades locais, dite as condicións nas que deban realizarse os mencioados vertidos.

DISPOSICIÓNS TRANSITORIAS.

Primeira.- Obras de interese da Comunidade Autónoma e ausencia de planificación de abastecemento e saneamento e depuración**.**

Con independencia do preceptuado nos artigos 37 e 38 desta Lei, poderán declararse obras hidráulicas como de interese da Comunidade Autónoma en tanto non estan aprobados os Plans Xerais Galegos de Abastecemento e Saneamento.

Segunda.- Recadación do canon de saneamento**.**

Mentres non se diten as normas de desenvolvemento do canon da auga creado na presente Lei, declarase a continuidade da aplicación do canon de saneamento creado pola Lei 8/1993, así como a das normas que conforman o seu réxime xurídico, cuxos expedientes de xestión, liquidación e recadación se tramitarán de conformidade co disposto na dita Lei e na súa normativa de desenvolvemento ata a total extinción das débedas correspondentes.

Terceira.- Vixencia da actual planificación de abastecemento e saneamento**.**

Ata tanto non sexan aprobados os Plans de abastecemento e saneamento previstos nos artigos 37 e 38 da presente Lei, continuará aplicándose a planificación vixente no momento da entrada en vigor da misma.

Cuarta.- Convenio colectivo

O persoal da Axencia Augas de Galicia rexerase no que sexa aplicable polo convenio colectivo vixente en cada momento para o personal laboral da Xunta de Galicia, en tanto non sexa aprobado o convenio colectivo propio da Axencia, respectando en todo caso os dereitos que se lle recoñecen na presente Lei, o previsto para a selección de persoal no artigo 18 desta Lei e a opción de dito persoal a alongar con carácter voluntario a súa permanencia na situación de servizo activo ata, como máximo, os setenta anos de idade. En relación aos réximes salarial e de axudas do fondo de acción social, rexerán na Axencia os que veñen aplicándose no Ente Público Obras e Servizos Hidráulicos mentres non sexa aprobado o citado convenio propio.

Quinta.- Servizos de depuración prestados polas entidades locais

Regulamentariamente determinaranse as condicións para que as entidades locais que á entrada en vigor desta Lei presten servizos de depuración de augas residuais urbanas poidan solicitar da Axencia Augas de Galicia a asunción de ditos servizos, e para o traspaso efectivo da súa xestión.

DISPOSICION DERROGATORIA.

1. Queda derrogada a Lei 8/1993, do 23 de xuño, reguladora da Administración Hidráulica de Galicia, coas súas modificacións posteriores, así como a Lei 8/2001, do 2 de agosto, de protección da calidade das augas das rías de Galicia e de ordenación do servizo público de depuración de augas residuais urbanas, sen prexuízo do sinalado na disposición transitoria segunda co respecto á vixencia do canon de saneamento.

2. Igualmente quedan derrogadas cantas outras disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ó estabrecido nesta Lei.

DISPOSICIÓNS DERRADEIRAS.

Primeira.- Desenvolvemento regulamentario.

Autorízase ó Consello da Xunta a ditar cantas normas sexan precisas para efectuar o desenvolvemento desta Lei.

Segunda.- Entrada en vigor.

Esta Lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no Diario Oficial de Galicia.

ANEXO I.- Ámbito territorial das rías de Galicia.

Indicanse para cada ría os puntos xeográficos que, unidos mediante unha líña recta imaxinaria, definen o seu límite exterior, xunto coas súas coordenadas UTM (huso 29)

1.1 Ría de Foz.

Punta de Prados-Punta de O Cabo.
(642650,4825750)-(641850,4826100).

1.2 Ría de Viveiro.

Punta Fociño do Porco-Punta de O Faro.
(612300,4841 700)-(614200,4841 100).

1.3 Ría do Barqueiro.

Punta Muller Mariña-Punta As Laxes.
(607800,4848200)-(609900,4845550).

1.4 Ría de Ortigueira.

Punta de Escada-Punta de Barra de Ladrido.
(592750,4841400)-(594550,4841000).

1.5 Ría de Cedeira.

Punta Chirlateira-Punta de O Carreiro.
(573250,4835450)-(574650,4835600).

1.6 Ría de Ferrol.

Punta do Segaño-Punta de San Cristovo.
(555800,4811800)-(556800,4812500).

1.7 Ría de Ares-Betanzos.

Punta Torrella-Punta Coitelada.
(556250,4806350)-(555400,4810600).

1.8 Ría de Coruña.

Punta Herminia-Punta de O Seixo Branco.
(548650,4804500)-(552750,4805300)

1.9 Ría de Corme-Laxe.

Punta de A Insua-Punta Roncudo.
(499050,4786950)-(500750,4791650).

1.10 Ría de Camariñas.

Punta de A Barca-Punta de O Costado.
(482350,4773750)-(483500,4775400).

1.11 Ría de Lires.

Confluencia de O Seo de Nemiña coa ría de Lires.
(479100,4761250)-(479130,4761470).

1.12 Ría de Corcubión.

Cabo de Cee-Punta Galera.
(485200,4751750)-(486800,4751400).

1.13 Ría de Muros-Noia.

Punta Queixal-Punta de O Castro.
(493700,4732050)-(497400,4727250).

1.14 Ría de Arousa.

Punta de Laño-Punta de O Castelo.
(498200,4707400)-(505200,4703300).

1.15 Ría de Pontevedra.

Punta de Cabicastro-Cabo Udra.
(513400,4692650)-(513450,4687660).

1.16 Ría de Aldán.

Punta Couso-Cabo Udra.
(512000,4684400)-(513450,4687600).

1.17 Ría de Vigo.

Punta de A Meda-Punta Subrido (Plan).
(512550,4667400)-(511350,4677350).

1.18 Ría de Baiona.

Punta de A Meda-Punta de O Castelo de Monte Rei.
(512650,4666600)-(512350,4664200).

Anexo II.- Obxectivos de calidade das augas das rías de Galicia

(i) BACTERIOLÓXICOS

Parámetros	Unidade	Valor
Coliformes fecais	ufc/100 ml	100
Estreptococos fecais	ufc/100 ml	100
Coliformes totais	ufc/100 ml	500

(ii) FÍSICOS

Parámetros	Unidade	Valor
Temperatura	ºC	MN +1
Transparencia	M	MN -1
Cor	mg P_t - C_0 / l	MN +10

MN: media normal do parámetro considerado, en condicións espaciais e temporais equivalentes, efectuando a medición no medio non afectado.

(iii) QUÍMICOS

Parámetros	Unidade	Valor
Osíxeno disuelto	mg / l	0,9 MN – 1,1 MN
PH	u pH	7-9
Sólidos en suspensión	mg / l	1,3 MN
Salinidade	µS / cm	0,9 MN –1,1 MN

MN: media normal do parámetro considerado, en condicións espaciais e temporais equivalentes, efectuando a medición no medio non afectado.

(iv) MICROCONTAMINANTES INORGÁNICOS DE TIPO TÓXICO

Parámetro	Contido en auga Valor medio anual	Contido en auga Concentración máxima admisible	Sedimentos / moluscos / crustáceos
Mercurio disolto	0,05 µg / l	0,07 µg / l	NAT
Cadmio disolto	0,2 µg / l	1,5 µg / l	NAT
Arsénico total	25 µg / l	-	NAT
Cobre total	25 µg / l	-	NAT

Parámetro	Contido en auga Valor medio anual	Contido en auga Concentración máxima admisible	Sedimentos / moluscos / crustáceos
Cromo (VI) total	5 µg / l	-	NAT
Níquel disolto	20 µg / l	Non aplicable	NAT
Plomo disolto	7,2 µg / l	Non aplicable	NAT
Selenio total	10 µg / l	-	NAT
Zinc total	60 µg /	-	NAT
Cianuros totais	40 µg / l	-	NAT
Fluoruros	1,7 mg / l	-	NAT

NAT: non deberá aumentar ó longo do tiempo

"Non aplicable": Cando se indica non aplicable como concentración máxima admisible, considerase que os valores do valor medio anual protexen contra os picos de contaminación a curto prazo no caso dos vertidos continuos, xa que son significativamente inferiores ós valores calculados sobre a base de toxicidade aguda.

(v) MICROCONTAMINANTES ORGÁNICOS DE TIPO TÓXICO

Parámetro	Contido en auga Valor medio anual	Contido en auga Concentración máxima admisible	Sedimentos / moluscos / crustáceos
Hexaclorociclohexano	0,002 µg / l	0,02 µg / l	NAT
Tetracloruro de Carbono	12 µg / l	Non aplicable	NAT
DDT total	0,025 µg / l	Non aplicable	NAT
p,p-DDT	0,01 µg / l	Non aplicable	NAT
Pentaclorofenol	0,4 µg / l	1 µg / l	NAT
Aldrín	∑= 0,005 µg / l	Non aplicable	NAT
Dieldrín			NAT
Endrín			NAT
Isodrín			NAT
Hexaclorobenceno	0,01 µg / l	0,05 µg / l	NAT
Hexaclorobutadieno	0,1 µg / l	0,6 µg / l	NAT
Cloroformo	2,5 µg / l	Non aplicable	NAT
1,2- dicloroetano	10 µg / l	Non aplicable	NAT
Tricloroetileno	10 µg / l	Non aplicable	NAT
Percloroetileno	10 µg / l	Non aplicable	NAT
Triclorobenceno	0,4 µg / l	Non aplicable	NAT
Atrazina	0,6 µg / l	2 µg / l	NAT
Benceno	8 µg / l	50 µg / l	NAT
Clorobenceno	20 µg / l	-	NAT
Diclorobenceno (∑ isómeros orto, meta e para)	20 µg / l	-	NAT

Parámetro	Contido en auga Valor medio anual	Contido en auga Concentración máxima admisible	Sedimentos / moluscos / crustáceos
Etilenbenceno	30 µg / l	-	NAT
Metolacloro	1 µg / l	-	NAT
Naftaleno	1,2 µg / l	Non aplicable	NAT
Simazina	1 µg / l	4 µg / l	NAT
Terbutilazina	1 µg / l	-	NAT
Tolueno	50 µg / l	-	NAT
Tributilestaño (∑ compuestos de butilestaño)	0,0002 µg / l	0,0015 µg / l	NAT
1,1,1-Tricloroetano	100 µg / l	-	NAT
Xileno (∑ isómeros orto, meta e para)	30 µg / l	-	NAT
Alacloro	0,3 µg / l	0,7 µg / l	NAT
Antraceno	0,1 µg / l	0,4 µg / l	NAT
Pentabromodifenileter	0,0002 µg / l	Non aplicable	NAT
Cloroalcanos C_{10-13}	0,4 µg / l	1,4 µg / l	NAT
Clorfenvinfós	0,1 µg / l	0,3 µg / l	NAT
Clorpirifós	0,03 µg / l	0,1 µg / l	NAT
Di(2-etilhexil)ftalato	1,3 µg / l	Non aplicable	NAT
Diclorometano	20 µg / l	Non aplicable	NAT
Diurón	0,2 µg / l	1,8 µg / l	NAT
Endosulfán	0,0005 µg / l	0,004 µg / l	NAT
Fluoranteno	0,1 µg / l	1 µg / l	NAT
Isoproturón	0,3 µg / l	1,0 µg / l	NAT
Nonilfenol	0,3 µg / l	2,0 µg / l	NAT
Octilfenol	0,01 µg / l	Non aplicable	NAT
Pentaclorobenceno	0,0007 µg / l	Non aplicable	NAT
Benzo(a)pireno	0,05 µg / l	0,1 µg / l	NAT
Benzo(b)fluoranteno	0,03 µg / l	Non aplicable	NAT
Benzo(k)fluoranteno			NAT
Benzo(g,h,i)perileno	0,002 µg / l	Non aplicable	NAT
Indeno(1,2,3-cd)pireno			NAT
Trifluoralina	0,03 µg / l	Non aplicable	NAT

NAT: non deberá aumentar ó longo do tiempo

"Non aplicable": Cando se indica non aplicable como concentración máxima admisible, considerase que os valores do valor medio anual protexen contra os picos de contaminación a curto prazo no caso dos vertidos continuos, xa que son significativamente inferiores ós valores calculados sobre a base de toxicidade aguda.

Anexo III.- Límites de emisión de vertidos de augas residuais ás rías de Galicia

Parámetro	Media Mensual	Media Diaria	Valor puntual
Cadmio (mg/l) *	0.2	0.4	0.4
Mercurio(mg/l) *	0.05	0.1	0.1
Hexaclorociclohexano (mg/l)	2	4	8
Tetracloruro de carbono (mg/l)	1.5	3	6
DDT(mg/l)	0.2	0.4	0.8
Pentaclorofenol (mg/l)	1	2	3
Aldrín e derivados (mg/l)	0.002	0.01	0.02
Cloroformo (mg/l)	1	2	4
Hexaclorobenceno (mg/l)	1	2	4
Hexaclorobutadieno (mg/l)	1.5	3	6
1,2-dicloroetano (mg/l)	2.5	5	10
Tricloroetileno (mg/l)	0.5	1	2
Percloroetileno (mg/l)	1.25	2.5	5
Triclorobenceno (mg/l)	1	2	4
Zinc (mg/l)	3	6	10
Cobre (mg/l)	0.5	2.5	3
Níquel (mg/l)	3	6	10
Cromo total (mg/l)	0.5	2	4
Cromo VI (mg/l)	0.2	0.4	0.5
Plomo (mg/l)	0.5	1	2
Selenio (mg/l)	0.05	0.1	0.2
Arsénico (mg/l)	1	3	5
Estaño (mg/l)	10	15	20
Titanio (mg/l)	1	3	5
Materias sedimentables (ml/l)	2	3	4
Fósforo total (mg/l) **			
Nitróxeno total (mg/l) **			
Materias en suspensión (mg/l) **			
Demanda química de osíxeno (mg/l) **			
Demanda biológica de oxígeno a cinco días (mg/l) **			
Hidrocarburos Totais de Petróleo (mg/)	15		
Hidrocarburos Aromáticos Policíclicos (mg/l)***	0,01		
BTEX (mg/l)****	5		
Índice de fenoles (mg/l)	2		
Outros parámetros **			

* En calquera caso estas concentracións só se admitirán nos vertidos que se produzan como consecuencia do arrastre inevitable destes metais contidos nas materias primas usadas. O titular do vertido deberá demostrar que non é posible por medios técnicos dispoñibles e económicamente viables reducir estes arrastres.

** Estes valores serán fixados específicamente na autorización de vertido correspondente. O fósforo total e o nitróxeno total fixaranse, ademais, respectando eventuais declaracións de zona sensible que afecten ás rías de Galicia. O nitróxeno total equivale á suma de nitróxeno Kjeldahl total (N orgánico + NH_3), nitróxeno en forma de nitrato (NO_3^-) e nitrógeno en forma de nitrito (NO_2^-).

*** Suma de Naftaleno, Acenftileno, Acenafteno, Fluoreno, Fenantreno, Antraceno, Fluoranteno, Pireno, Benzo(a)antraceno, Criseno, Benzo(b)fluoranteno, Benzo(k)fluoranteno, Benzo(a)pireno, Indeno(1, 2, 3-cd)pireno, Dibenzo(a,h)antraceno e Benzo(ghi)perileno.

**** Suma de benceno, tolueno, etilbenceno e xileno.